

சாந்தியம்

முடியாததாகி விடுகிறது. மீறல்களோடு வெளி வருபவர்கள் நிலை குலைந்தும் மாற்றம் காண வருபவர்கள் முகமுடிகள் அணிந்து கொண்டு நிழல்நாடக மனிதர்களாக உலகை மேடைகளாக பயன்படுத்துகின்றனர். இவர்கள் தான் தங்களை சார்ந்த சாதிய கூறுகளை ஊக்குவிப்பவர்கள். தற்கால படைப்புலகில் காணும் நிஜங்கள் இவை. தலித்தியம், பெண்ணியம் பேசும் நவீன இலக்கியங்கள் பல்கி பெருகுகின்றன. தலித் மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டு குழலை இனி யாராலும் பேசாமலிருக்க முடியாது. ஒடுக்கப்பட்ட மண்ணின் மக்களின் குரல் ஒங்கியெழு வேண்டும். சிற்சில முற்போக்கு வேடம் தரித்த அமைப்புகளுக்குள் நடை பிணங்களாக படைப்பாளிகள் தடுமாறுவதும், இனங்களுக்கெதிராகவே திரும்புவதும் சமீபத்திய நாங்கள் எதிர்கொண்ட உண்மையாகும்.

கடைசி வரிகள் :

காலாகாலமாக வரலாறும் இலக்கியமும் கறைபடிந்தவையாகவே உள்ளது. ஆதிக்க மனப்பான்மையின் வெளியீடுகளாக வந்த வரலாறுகளையும் கூட தூசுதட்ட வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம்.

எழுத்துக் கோல்களை கெட்டியாக பிடித்திருக்கும் குபேரர்கள், பிரம்மாக்கள் என்றழைக்க படுபவர்களின் எவ்வித துணையுமின்றி தனியாக நின்று தீயில் விளைந்த கரிக் கோல்களை கையிலெடுத்துள்ளோம் அதனால் கிறுக்கல்களாகவும் இருக்கலாம் கறாம் புறாம் சித்திரங்களாகவுமிருக்கலாம்.

○ பெருகிவரும் வணிக பத்திரிகைகளின் வரிசை போட்டியின் தாக்குதல்களிலும் கூட சிறு பத்திரிகைகள் சிறகு விரிப்பது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது. சிற்றிதழ்களாக குறிப்பிடப்படும் இவை நம் தமிழ் மொழிக்கும், பண்பாட்டுக்கும் ஆற்றியிருக்கும் பணிகளை போதும் என முற்றுபுள்ளி வைத்திட முடியாது.

பெருத்த சிரமத்திற்கிடையே உங்கள் இரு கைகளிடையே விரிந்திருக்கும் இம்முதல் பிரதியினுள் குறைகள் பல குறுக்கிட்டிருக்கலாம். முடிந்த மட்டும் முதல் கோணல்களுக்கு புள்ளி வைப்பதில் தீவிர முயற்சி கொள்கிறோம். அடுத்து வரப்போகும் ஒவ்வொரு இதழ்களுக்கும் அதிகமான பொறுப்பெடுக்க வேண்டியுள்ளதால் பொருளாதார ஒத்துழைப்புகளுடன் எங்களுடன் கை கொடுக்க எல்லோருடைய மனசுகள் முன்பும் கை கூப்புகிறோம்.

- துவங்கிய பயணம்
இடைவழி வந்தபோது
பாதிவழியில் வழிகாட்டிகளாய்
துணை புரிந்த மனசுகளின்
எதிரேயும் எங்கள் கைகளை குவிக்கிறோம்.

- இப்போது இனிய தமிழ் வணக்கங்களுடன்.....

— ஐ. கென்னடி
ஆசிரியர்.

இரவு பகலானது

வாழ்ந்தான் அவன்
 ஆம். இரவெனும் பகலினிலே!
 அவனே தலைவன் மன்னாதி மன்னன்
 நிகர் அவனுக்கு அவனே
 தனிமையே பொழுதுபோக்கு
 அதில் இனிமையே காலப்போக்கு
 நிலையின்மையோ. கொள்கை
 சாத்தானும் அவனடிமை சிலவேளை
 பங்கு கொண்டான் பற்பல போர்களில்
 யானிலும் வெல்லவே 'ஆசி' பெற்றான்
 வாரிப் புகழ்ந்தனர் ஆயிரமாயிரமவர்;
 'எங்கே இத்தகை வீரனை காண்போம்'?
 எதை எதையோ செய்தான்
 யாவினும் வெற்றி பெறுதற்கே!
 'தோல்வி' கேட்டதில்லை
 வெற்றி அவனைத்தது என்றுமே
 கற்பனையிலே முழுகிப் போன அவனுலகம்
 அழைத்தது தன்பங்கை அனுபவிக்க

மூவெட்டு ஆண்டுகள் புரண்டன மெதுவாய்,
 அந்த மாயையும் வெடித்தது 'கொல்'
 இது பகல், பகல் நூறுசதம் பகல்
 எத்திசை நோக்கிலும் எங்கெங்கு பார்க்கிலும்
 ஆம்! கண்டதெல்லாம் கொடூர் கோர நிஜம்.
 அதி பிரகாசம் பார்க்கஒண்ணா உலகம்
 மூடிவிட்டான் ஏக்கத்தில் கண்களை.
 இன்றே முழுகினான் நிரந்தர இருளில்
 கை ஓங்கி நின்றன. பலவீனங்கள்.

ஆளில்லை

இங்கே கொஞ்சவும் கெஞ்சவும்

வரவில்லை கை கொடுக்க கனவுலகு

வாய்ப்பில்லையே அதனை வாய்மையென எண்ணிடவும்

மக்கள் சாதனை பலபுரியக் கண்டான் சன்னல் வழியே நோக்கிடவே
 அந்தோ! மூடிக்கொண்டான் காண ஒண்ணாது கண்களை
 ஒளிமிக்க விழியிருந்தும் பாவி குருடனானே.
 என்ன இந்த திடீர் முகமாற்றம்?
 தாங்காத கோபம் தணியாத சபலம்
 ஓடினான் ஓடினான் ஓடியே விட்டான்.
 அதன பாதாளத்தில் குதித்து விட்டான்
 யாருமில்லை அவன்பற்றி கூற இவ்வுலகில் இன்று

எழுதட்டும் காலம் கல்லறையில்;
 தூங்குகிறான் கனவுலகில் மூடன் துணிச்சலாய் இங்கே
 வெகுதூரம் அவன்உலகோ நனவுலகில்
 கோரம் அது மிக கோரம் அதனை எதிர்கொள்ள நினைப்பதுமே
 இரவோ இரவுதான் பகலோ பகல்தான்
 எது எப்படியோ அதை அப்படியே நினைமானிடா
 உலகின் நியதி அதுவன்றோ!

— எம். றெஹர். ஸ்பிபன்ஸர்
 தக்கலை.

சங்கதி :-

குமரி மாவட்டத்தின் தலைநகரம் நாகர்கோவில், நாளுக்கு நாள் தன்னை
 தன் தனி நிறத்திலிருந்து மாற்றி வருவது வாடிக்கையாகி வருகிறது.
 சமீபத்தில் ஆங்கிலம் பேச தெரிந்தோருக்கான அமைப்பு ஒன்று இங்கே
 உதித்துள்ளதும், அவ்வமைப்பினுள் கால்பதிக்க 'பட்லர் இங்கிலீஷ்'-ல்
 வாய்பிதற்ற தெரிந்தாலே போதும் என்ற தகவல் அறிந்து வெட்கப்பட்டு
 போனோம்.

ஒரு கேள்வி; ஆங்கிலேயர் தங்கள் நாடுகளில் தமிழ் பேசுவோர் மன்றம்
 ஏதாவது அமைத்திருக்கிறார்களா? அல்லது அமைப்பார்களா? இவர்கள்
 அதற்கு வழி கூறினால் நல்லது.

— கடராட்சம் —

நேர்காணல்

எதார்த்தவாதம்

— சு. சமுத்திரம்

ஒரு நல்ல எழுத்தாளன் ஒட்டுமொத்தமாக படைப்பவனாக வேண்டும் பெண்கள், தலித்துகள் என தனித்தனியாகப் பிரித்து அந்த கூறுகளை சுயநலத்துக்காக பிரித்தானும். சூழ்ச்சியும் சூழ்ச்சியாளர்களும் நம்மிடையே அதிகம். 'தலித்துகள்' நம்மோடு ஒட்டிய நம்மவர்கள். தலித் மக்களையும், பிற்பட்ட மக்களையும் பிரிக்கிறது திட்டமிட்ட சூழ்ச்சி. அல்லது தலித் மக்களை பிரித்து காட்டுகிற சூழ்ச்சி மேட்டுக்குடியினருக்கு கைவந்த கலை. தலித் மக்களும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் ஒன்றுபட வேண்டும். இதைத்தான் பீகாரும் உத்திரபிரதேச மாநிலமும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நமது சகோதரர்களாகிய தலித் மக்களை நம்மிடமிருந்து பிரிக்க பார்க்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் சமஸ்கிருத கலாச்சாரம் நியாயமானதாக ஒரு போலி மாய தோற்றத்தை கொடுத்தது. இதனால் திராவிட இயக்கம் அம்பேத்கார் இயக்கத்தை முறியடித்து தன்னை வெளிப்படுத்தியது. திராவிட இயக்கம் பெரியார் உள்ளவரை பிற்படுத்தப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகவே பாடுபட்டது. ஆனால் அதன்பின் ஆங்காங்கே இருந்தவர்கள் எல்லாம் இவ்வியக்கத்தை பயன்படுத்தி பிராமணர்களுக்கு இணையாகத்தான் வாழ முற்பட்டார்களேயொழிய அருகிலே உள்ள ஆதிதிராவிடனை கை தூக்கிவிட முயலவில்லை. 1921-ம் ஆண்டில் பாரதி 'சுதேச மித்திரன்' பத்திரிகையில் எழுதிய பிராமண்ய எதிர்ப்பு கட்டுரை பிராமணர்களை ஒன்றும் செய்யவில்லை. மாறாக ஜாதி இந்துக்கள், அரிசனங்களை அடக்கவே பயன்படும் என கூறியது துரதிருஷ்டவசமாக உண்மையாகி விட்டது.

பொதுவாக ஏழைகளுக்கு உணர்வு மையத்தின் வாயிலாக மேட்டுக் குடியினர் தாக்கம்தான் உள்ள பூர்வமாகவும் இயக்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஏழை பாமரர்களின் தெய்வங்களான சுடலைமாடன் சாமியையும் காளியாத்தாளையும், கிண்டல் செய்யும் மேட்டுக்குடியினர் மட்டு பிள்ளையார், முருகனை போற்றி ஆன்மீகத்தில் ஒரு கலாச்சார இ' பெயர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்.

மொழி வளர்ச்சியில் உன் பங்கு என்ன என ஒருமுறை கேட்டார் இதை நான் ஒதுக்க முடியாது. அதே சமயத்தில் களை செந்தமிழில் பேசவிட்டால் அது படைப்பே அல்ல-

இதில் மொழிக்கவனம் தேவை எழுத்தாளன் கதை சொல்லும் போது அது நல்ல தமிழாகவும் கலந்து இருக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக அவ்வாள், சாமி, 'சாஸ்திரியம்' போன்ற வார்த்தைகள் ரசிப்பவர்களுக்கு இந்த மண்வாசனை பேச்சை ரசிக்க முடியாதது அவர்களுடைய கோவாறு இவர்களால் எழுத முடியாது. அதற்காக எழுத முடியாது என புடம் போடுகிறார்கள். எதார்த்தவாதம் மக்கள் பேச்சு படைப்புகளின் அழகும், நவீனமும் ஆகும். இது வரவேற்கப்படத்தக்கதாகும். எதார்த்தவாதம் மக்கள் உணர்வுகளை மண்வாசனையை பாட்டாளிவர்க்க பாமரர்களின் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் திறனாகும். மேலாண்மைபொன்னுசாமி பொன்னீலன் ஆகிய படைப்பாளிகளால் இது இன்று உயிர் பெற்றிருக்கிறது.

'செக்ஸ்' அப்சவல் என்பதிலிருந்து இளைஞர்களுக்கு மாற்றுணர்வு கொடுக்க வேண்டும். ரஷ்ய புரட்சியின் போது வயதான ஒருவரை ஆட்சியாளர்கள் சிறையில் அடைத்து தண்ணீரை கொடுக்கக் கூடாது என சித்ரவதை செய்தனர். தண்ணீர்தானே கொடுக்கக்கூடாது "இதோ என் தந்தைக்கு பால் கொடுக்கிறேன்" என கூறி தனது மார்பகத்திலிருந்து பாலை கொடுத்தார். வயதானவரின் மகள் தண்ணீர் கேட்டு சாக போகிற. தந்தைக்கு மகள் செய்த இந்த மாபெரும் புண்ணியத்தை மேட்டுக்குடியினர் செக்ஸாகவே மாற்றி வர்ணித்துவிடுவார்கள். ஆனால் இதுதான் எதார்த்தவாதம். ஆபாசமல்ல இது.

தமிழனுக்கு கேனிக்கை என்பதே வாழ்க்கையாகி விட்டது. சினிமாக்காரன் இதை நன்றாகவே அறுவடை செய்கிறான். கேரளா கர்நாடகாவில் பொழுதுபோக்காக மக்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் சினிமாவை தமிழன் மட்டும் வாழ்க்கையாக, வாழ்க்கையின் போக்காகவே வைத்துக் கொண்டான். மற்றவர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ சினிமா பார்த்தால் இவன் சினிமா பார்ப்பதற்காகவே வாழ்கிறான்.

டி.வி. சினிமா, தமிழனின் கலாச்சாரத்தையும் மொழியையும் சிதைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுகுறித்து இன்னும் இவன் கவலைப்படவில்லை.

இராஜராஜசோழன் விருதை பொறுத்த அளவில் ஜெயகாந்தனுக்கு பிறகு கொடுக்கப்பட்டதெல்லாம் உள்நோக்கம் கொண்டதே. சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளர்களை இங்கே சேர்க்க விரும்பவில்லை.

பாவம் காமராசன் அவருக்கும் இவ்விருது கிடைத்திருக்கும். தலைவியின் காலை தழுவுவது தவறில்லை என்று சொன்ன அந்த நண்பனுக்கு ஆட்சி மாறாமலிருந்தால் ராஜராஜசோழன் விருது கிடைத்திருக்கும்.

சாகித்ய அகாடமி: அது யோக்கியமானது என்பதை எனக்கு பரிசளித்ததன் மூலம் நம்புகிறேன். காரணம் நான் இந்த பரிசு கிடைக்கும் என நம்பியதே

இல்லை. ஏன் என்றால் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் 'குருதிபுனல்'க்கு கிடைத்தது.

பொன்னீலன், ராஜநாராயணன் போன்றோருக்கு 'சாகித்ய அகாடமி' கிடைத்தது மூலம் 'சாகித்ய அகாடமி' மதிப்பு பெறுகிறது என்பதை காட்டுகிறது. ஜானகிராமனின் 'சக்தி வைத்தியம்' சிறுகதைகூட 'சாகித்ய அகாடமி' பெற்றது. எம்.வி. வெங்கட்ராமனின் 'காதுகள்' என்னும் நூல் ஆபாசமானது. இதற்கும் சாகித்ய அகாடமி கொடுக்கப் பட்டது மூலம் அவ்வப்போது அதுகீழ்மட்ட வெளியீடுகளுக்கும் அடிமை ஆகிவருகிறது.

பாட்டாளி மக்களின் ஒட்டுமொத்த கலாச்சாரத்தை அதன் பலத் தோடும், பலவீனத்தோடும் சித்தரிக்க உள்ளேன். இப்படி ஒரு இலட்சிய நாவலுக்கான சிந்தனை மனதில் இருக்கிறதே தவிர இன்னும் கருவாக உருவாகவில்லை.

— ஐ. கேள்னடி —

வாருங்கள் :-

- சென்னையில் உள்ள கல்லூரி மாணவ மாணவியர்கள் ஏதாவது ஒரு துறையில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு தலைசிறந்த இடத்தை வருங்காலத்தில் பெற்று விடுகின்றனர். உதாரணமாக டி.வி.-யை நம்மாவட்ட கல்லூரி மாணவ மாணவியர்கள் வெறும் பொழுது போக்குக்காகவும், நாகரீகமாக வாழ்வதற்கும் பயன்படுத்தி கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களோ டி.வி. நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபெற்று விடுகின்றனர். இதுபோல் தகவல் தொடர்புகள், விளம்பர கலைகள், கவிதை கட்டுரை கதைகள் எழுதுவது என தங்களுக்கு பிடித்தமான துறை களில் புகுந்து புகழ் பெற்றுவிடுகிறார்கள்.

குமரிமாவட்ட மாணவர்களை நாம் நினைத்தால் பரிதாபமாக இருக்கிறது மேற்கத்திய சாயலில் வீழ்வது, பொழுது போக்குக் காகவே வீணாக நேரங்களை செலவழிப்பது என ஆலாய் பறக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது 'காலகட்டம்' உங்களைப்பார்த்து கையேசை எழுப்புகிறது. ஆம் உங்கள் கலை இலக்கிய படைப்புகளை நீங்கள் அனுப்பினால் அடுத்து இதழ் உங்களுடையதாகவே பலர் கைகளில் தவழும்.

— ஆசிரியர் குழு —

வெறி

கிழிந்த துண்டு
குனிவில் போர்த்த
குழந்தை இரண்டோடு
மாடத்தில் குடித்தனம்

இருந்த காசில்
கூடை வாங்கி
குலை பொதியும்
பொதப்பு வாங்க
மனம் கேட்காமல்

வட்டியில் வளர்ந்த
பிஞ்சு காய்கள்
பெய்த மழை புயலோடு சாய்ந்தது

அடகு தாலியில்
மீண்டும் பிஞ்சுகள்
பருவம் தொடுகையில்
குருத்துகள் கூட மிஞ்சாமல்
ஊர்ச்சண்டை

செல்வி பெளசி

சங்கதி :-

இன்று ஊரையே கலக்கி கொண்டிருக்கும் “உள்ளத்தை அள்ளித்தா” பட்பாடல்களை கருவித்தவர் பழனிபாரதி என்ற கவிஞர். வலம்புரி ஜாணால் திரையுலகில் தடம் பதித்திருக்கும் இவருடைய பாடல்களை தற்போது பேருந்துகளிலும், கல்லூரிகளிலும் காளையர்கள் முணுமுணுக்க துவங்கியுள்ளனர். வாலியையும், வைரமுத்துவையும் விமர்சித்த த.க. இ.பெ.வினார் பழனிபாரதியையும் நோண்டுவார்களா? மாட்டார்கள். காரணம் இவர் தமிழகத்தில் ஏதோ ஒரு கிளையில் அங்கம் வகித்தவர் என்பதை பெருமையாக த.க.இ.பெ. நண்பர் ஒருவர் சொல்லி வருகிறார்.

— சித்தன் —

கட்டுரை:

தாய்மொழியா? துள்ளிநில்.

— டபிள்யூ. எட்வின்

அன்னியர் காலத்திலேயே ஆங்கிலப்படிப்பு பெருமளவில் பரவி விட்டாலும், ஆங்கிலத்தை கட்டாய பாடமாக்காமலே அதன் இலக்கிய படிமங்களும், வடிவமைப்புகளும் உச்சியை தொட்டு விட்டன என்றே கூற முடியும்.

ஆங்கில இலக்கிய மோகம் போன நூற்றாண்டின் இறுதியில் வானளாவ வளர்ந்து நிலைத்து விட்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முடிவுரையை எழுதுகின்ற கால கட்டத்தில் இந்தியர்களே ஆங்கில இலக்கியத்தை இந்தியருக்கு அதிலும் குறிப்பாக தமிழன் தமிழனுக்கு போதிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்பது தான் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் பார்த்துக் கொண்டு வேடிக்கையாய் முடங்கிக் கிடக்கின்றது.

தற்போது நமது பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், படிப்பகங்கள் முதலியவற்றில் ஆங்கிலம் போதிக்கும் ஆசிரியர்கள் பல்லாயிரம் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்களை இந்திரலோகத்தின் அவதாரப் புருஷர்களைப் போல் பாவித்து தாய்மொழியாகிய தமிழ் மொழியை கொச்சை படுத்தி நசுக்குகின்ற எத்தர்களாக மாறி முழுக்கை சட்டையின் மணிக்கட்டு கூட தெரியாது பொத்தாணை மூடியுள்ளனர்.

இவர்களுக்கென் தமிழ்மண்ணில் சங்கங்களோடு சஞ்சிகைகளும் பல நிறங்களில் வேடம் புனைகின்றன. வேறுபட்ட கோணத்தில் ஒரு காலத்தில் புகழ்பெற்ற ஆங்கில பேராசிரியர்கள் வி. சுவாமிநாதன், ரா. தேசிகன் போன்றோர் தமிழ்ப்பணி செய்து வந்ததும், பெருகி வரும் ஆங்கில பேராசிரியர்களைப் போல் அவர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றின பணி விரிவடையவில்லை என்பது எனோ புரியவில்லை.

பள்ளிகளில்

சென்ற காலங்களில் மரபுத்தமிழை காக்கும் சக்தியாகத்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் காணப்பட்டன. ஆங்கில மொழி என்பது பத்துவயதில் அரங்கேற்றப்படும் ஆடம்பரச்சொல்லாகவே பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, ஆழ (ள) வேர் விட்டு விட்டது.

‘திடீர்’ என சிந்தனையில் தெறிக்கும் ‘ஹைக்கூ’ கவிதைகளைப் போல் ஆண்டு தோறும் பெருகிவருகின்ற ஆங்கில பள்ளிக்கூடங்களை பார்க்கின்ற போது அடுத்த தலைமுறையில் தமிழ்சொல் பத்து வயதில்

தான் ஆராதனைக்கு வரும் என்கின்ற ஐயப்பாடு கூட மனதில் ஆழமாக எழுகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் அரசு தமிழ் வளர்ச்சி துறைக்கு மந்திரி மற்றும் பரிபாரண அமைப்புக்கள் அமைத்தும், பாலர்ப்பள்ளியில் சென்றதும் கேட்கும் கேள்விகள் “ஓட் ஈஸ்” என்றே ஆரம்பிப்பது வரும் காலத்தில் அரசின் செவியறையில் பாயவேண்டும் இல்லையெனில், இப்போது எழுகின்ற ‘தாய்மொழியா தள்ளிநில்’ என்ற கோட்பாடு பள்ளிகளில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியை கருவிலேயே கல்லறையாக்கிவிடும். ஆங்கிலமாயை தமிழ்மொழியை அழிக்கும் நிலை அமுத சுரபியாக வளருவது பள்ளிகளில் நிச்சயமாக தடுக்கப்படுமா என்பதும் கேள்விக்குறியாக இந்த நூற்றாண்டின் ஆங்கிலப்பரவல் அசுர வேகத்தில் வீறு நடைப்போட்டு செல்லுகின்றது.

கல்லூரிகளில்

மேல்நிலைப் படிப்பை முடித்து பட்டப்படிப்புக்காக கல்லூரி வாசலை அணுகுகின்ற பொழுது அனைத்து பிற துறைகளும் ஆக்கிரமித்து முழுமை கொண்ட பின்னரே தமிழ் துறைக்கு அடியெடுத்து வைக்கின்ற சூழல் எப்படியோ, தாய்மொழி இங்கும் புறம் தள்ளப்பட்டதாக கருதப்பட வேண்டியதாகியுள்ளது.

ஆனால் இதே நிலையில் பட்டப்படிப்பை முடித்து வெளிவந்த சதவீதத்தின் அடிப்படையில் தமிழ்துறையே முன்னணியில் நிற்பதும் ஆச்சரியமாக புருவங்களை உயர்த்த வைக்கின்றது.

மிகவும் வேகமாக பரவி வருகின்ற கணிப்பொறி யுகம் (கணிப்பொறி மையங்கள்) இந்த நிலையை கட்டுபடுத்தி விடும் என்றே அச்சப்பட வைப்பது தாய்மொழி படிப்பினால் வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்கின்ற நிலை உருவாக்கப்படுவதினால் மட்டுமே என்னும் உண்மையும் புலனாகின்றது.

ஆங்கில இலக்கியம் என்னும் வட்டத்துக்குள் இருக்கின்ற ஆங்கிலப் பேராசிரியர்கள் பலருக்கு தாய்மொழி ஆர்வம் இருக்கிறது. அதை தமிழ் தொண்டில் ஆக்கபூர்வமாக ஈடுபடுத்த அவர்களால் முடியவில்லை. மாணவர்களையும் ஊக்கப்படுத்தவில்லை, அவர்கள் ஆங்கில இலக்கிய வட்டத்துக்குள் இருப்பது தமிழுக்கு பெரிய இழப்போடு கூடிய நஷ்டம். இதே நிலை தொடரும் சாத்தியங்கள் ஏற்பட்டால் கூட “தாய்மொழியா தள்ளிநில்” சப்தங்கள் நம் செவியறையை தொடும் நாட்கள் கல்லூரிகளிலும் எதிரொலிக்கும் நிலை உருவாகும் — விரைவில்.

சமுதாயத்தில்

நகர நெரிசல் பகுதிகளில் ஒங்காரமெடுத்து எகிறிகுதிக்கும் நிலையில் ஆங்கிலப் பரவல் தாய்மொழி மண்ணில் கிளைகளைப் பரப்பி

விட்டது. படைப்பின் அடிப்படையில் வளர்ச்சி அதிகம் இல்லையென்றும் அன்றாட நடைமுறை செயல்களில் ஆங்கிலம் பேசப்படுகின்ற கட்டாயத்துக்கு ஆளாகி விட்டது, பிறமொழி வளர்ச்சியை காட்டாமல் தாய்மொழியை வேண்டுமென்றே ஒதுக்கித் தள்ளுவதாகத்தான் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

ஆங்கில இலக்கியத்தைப் போல் தமிழிலக்கியம் படைப்பாளிக்கு எந்தக்கட்டுப்பாட்டையும் விதிக்கவில்லை. சங்க காலத்திலிருந்தே மரபுகள் உடைக்கப்பட்டு புது முயற்சிகள் தோன்றியிருக்கின்றன.

பதினேழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தான் இலக்கணத்தை மீறி இலக்கியம் எழுதலாம் என்பது மறக்கப்பட்டு, உவமையிலும், நடையிலும், பாணியிலும் எல்லாவற்றிலும் இன்னொன்றைப் பார்த்துத்தழுவினே இலக்கியம் படைக்கப்பட்டு வந்தது. இந்தக்காலத்தில் புது இலக்கணம் கொண்டு வந்து, புது பாணியில், புது உள்ளடக்கத்தைப் படைக்கலாம் என்ற துணிவு காட்டி, படைப்பாளிக்கு ஒரு வழிக்காட்டியாக இருந்து இலக்கியம் வேறு, பேச்சுமொழி வேறு என்று பிளந்து கிடைத்த இலக்கிய வாதிகளையும், பொதுமக்களையும் ஒன்று சேர்க்க விரைந்து கவிதை எழுதியவர் பாரதி. இத்தனை எளிமையாக்கப்படும் சமுதாயத்திலும் ஆங்கில இலக்கியத்துக்கு அதிக வரவேற்புகள் கொடுக்கப்படுவது தமிழிலக்கியத்தின் பின்னடைவைத்தான் குறிக்கின்றது.

ஆங்கிலத்தில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட நூல்களை தற்காலத்து ஆங்கிலேயர் வாசிக்க முடியாது அப்படியே தான் இத்தாலியர் லத்தீன் பாஷையைத் தாய்பாஷையாக கருதி வாசிக்க முடியாது. கிரேக்கருக்கும் இதே நிலை, வடமொழியை பற்றி சொல்லவே வேண்டாம். ஆனால் தாய்மொழியாகிய தமிழை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் உள்ள கம்பன் கையாண்ட பாஷையே இப்போதும் நம் வழக்கத்தில் இருக்கிறது. இது நம்முடைய தமிழ்மொழியின் சாதனையோடு கூடிய அற்புதமாகும்.

தமிழ் மண்ணில் ஆங்கிலம் என்னும் கோட்டையைப் பிடித்து தமிழை கோட்டை விட்டனர் என்றும் ஈனக்குரல் கேட்குமுன் அத்தயாவசியமாக மீட்கப்படல் காலத்தின் கட்டாயமாகும். ○

தடுப்போர் தடுக்க
குளிப்போர் குவிக்க
நனைத்துப் போகும் நதி

— மாலன் —

சிறுகதை :

உணர்வுகள்

—அன்பின் செபா—

நான் கேற்றை தெறக்க முயன்றேன். அது உள்ள பூட்டியிருந்தது கேற்றின் ஓசை கேட்டு அல்சேஷன் விரைப்பாய் தன் விசுவாசத்தை காட்டியது.

நாயின் குரல் கேட்டு அந்த வீட்டின் நாயகன் வக்கீல் தலையை துவட்டிய படியே வாசலை தெறந்து எட்டி பார்த்தார்.

“அடடே . பிராஞ்சியா வா..வா..!” என்றபடி வாய்லாம் பல்லாக கேற்றை தெறந்தார். அல்சேஷனை முறைத்தபடி நான் வீட்டினுள் செல்லுமுன்...

செருப்பை கழற்றி விட்டு போகவா? இல்லை போட்டுக்கொண்டு போகவா என தயங்கியபடியே நிற்க

“வா பிராஞ்சி” என்றழைத்த வக்கீலை விட ‘போடா’ என்று அலறிய அல்சேஷன் குரலில் நான் செருப்பை உதறி விட்டே புகுந்தேன்.

வக்கீலின் மனைவி எனக்கு அக்கா. தூரத்து முறை. நான் கொஞ்சம் அதிக படியான ஏழை அவர்கள் கொஞ்சம் அதிக படியான பணக்காரர்கள்.

நான் கூலி வேலை செய்து பெழைக்கிறேன் அவர்கள் கூலிக்காரர்களிடம் சம்பளம் வாங்கி பெழைக்கிறார்கள். அவ்வளதான் வித்யாசம்.

அக்கா வந்தாள் ‘என்ன பிராஞ்சி என்ன விசேஷம். சுமமா வரமாட்டியே!’ கொஞ்சம் அதிகப்படியான கேள்விதான் நான் மென்று விழுங்கினேன்.

‘அக்கா நம்ம பேக்கரி மாமன் மரிச்சுப் போனாரு சொல்லியனுப்பினாங் அதான் சொல்லிட்டு போகலாமன்னு .’ என நான் வாக்கியத்தை முடிக்காமல் அவர்களை பார்த்தேன்.

அவர்கள் மௌனமானார்கள்.

வக்கீலின் மூளை கம்பியூட்டராய் வேலை செய்வது புரிந்தது. எதையும் கண்டுக்காமல் நான் வீட்டு அலங்காரத்தை கண்ணால் அளந்தேன்.

மௌனத்தை அக்கா கலைத்தாள். “எப்ப மரிச்சார்?”

“நேற்று ராத்திரி ஒன்பது மணிக்கு”

“எப்போ அடக்கம்?”

“இன்னு அந்தி மூனு மணிக்கு”

அப்போ நாம ரெண்டு மணிக்கு பொறப்பட்டா பேர்தும்'' எனக்கேட்ட அக்கா, வக்கீல் புருஷனை பார்த்தாள். அவரது முகத்தில் என்ன உணர்ச்சி தோன்றியதென்றே தெரியவில்லை.

“சரி. காருக்கு சொல்றேன்.” எனது புரோக்ராம் எல்லாம் தவிடு பொடி “பிராஞ்சிக்கு காப்பி கொடு. பிராஞ்சி நாம ஒண்ணா போலாமா?” — வக்கீல் கேட்க நானும் சரியென்பதாய் தலையசைத்தேன். காப்பி சாப்பிட்டேன்.

“ரெண்டு மணிவரை சும்மாதானே இருக்கனும் ஒரு கேசட் போட்டு பார்ப்போமே!” அக்கா கேட்டாள். வக்கீலும் தலையசைத்தார்.

தெய்வ வரக்கு படம் ஓடியது வீடியோவில். என்னால் மனம் ஒன்றி பார்க்க முடியவில்லை. வக்கீலுக்கும் அப்படித்தான் போலிருக்கிறது. பேப்பரை படித்தபடியே டி.வி. பார்த்துப் பார்த்து என்னிடம் “நரசிம்ம-ராவும் ஒரு கோடி வாங்கியிருக்கிறாராம். அர்ஷத்மேத்தா பவே கில்லாடி தான்” என்றார். நரசிம்மன் யாரு? மேத்தா எவன்னு எனக்கு தெரியாது ஒண்ணும் புரியாது. ஒரு அசட்டுச்சிரிப்பை சிரித்து வைத்தேன்.

அக்கா படம் பார்த்தபடியே அவ்வப்போது சமையலிலும் கவனத்தை செலுத்தினாள்.

படம் முடிந்தது. அக்கா வேகமாக சென்று சமையலை முடித்து குளித்து வந்தாள். சாப்பாடு போட்டு வைத்து கூப்பிட்டாள்.

பலவகை பதார்த்தங்கள். எனக்கு சாப்பாடு இறங்கவில்லை. மனம் கசந்தது. சே! என்ன மனுஷர்கள்?

மாமன் செத்து கெடக்கிறார். இவன் சினிமா பாத்து சாப்பிட்டு, சீவி சிங்காரித்து நிற்கிறான்.

கார் வந்தது. எல்லோரும் ஏறினோம். மாமன் வீட்டையடைந்ததும் அக்காளைக் கண்ட மாமன் மகன் ஒப்பாரி வைத்தான். எனக்கு அழுக்கையா வந்தது மாமன் இறந்து போனதால் அல்ல. ○

பழைய குளம்
தவளை குதிக்க
நீரில் சப்தம்

17-ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் வாழ்ந்த பிரபல பாஷோ கவிஞரின் ஹைக்கூ. இதுதான் உலகின் முதல் ஹைக்கூ.

— சித்தன் —

கட்டுரை

தலித் கிறிஸ்தவர்கள்

எஸ் பிரேம்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் "இந்திய அரசு சட்டத்தின் (1935)" அடிப்படையில் 1935-ம் ஆண்டு "இந்திய அரசு ஷெட்யூல்டு வகுப்பினர் ஆணை" ஏப்ரல் 30-ம் நாள் பக்கிங்காம் அரண்மனையில் நிறைவேற்றப் பட்டது. அந்த ஆணையின் உட்பிரிவு 3 "இந்திய கிறிஸ்தவர்கள் ஷெட்யூல்டு வகுப்பினராக கருதப்படமாட்டார்கள்" என்று குறிப்பிட்டது. ஆனால் 1935-களில் மத அடிப்படையில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் மாநிலங்களவையில் இட ஒதுக்கீடுகள் செய்யப் பட்டன. மத அடிப்படையில் இவ்வாறு இட ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டதால் கிறிஸ்தவ தலித்துகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுவது தவிர்க்கப்பட்டது.

ஆனால் இந்திய அரசு குடியரசாக மாற்றப்பட்ட பிறகு, மத அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு செய்வது கைவிடப்பட்டது. 1950-ம் ஆண்டு இந்திய அரசியல் சாசனத்தின் அடிப்படையில் "அரசியல் சாசன ஷெட்யூல்டு இன ஆணை (19)" குடியரசு தலைவரால் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆணை பிரிவு 3-ல் "இந்து மதத்தை சாராத எவரும் ஷெட்யூல்டு இன வகுப்பினராக கருதப்பட மாட்டார்" என்று குறிப்பிடப்பட்டது. உடனே அரசியல் சாசனம் பிரிவு 14, 15, 16 இவைகளுக்கு முரணாக இவ்வாணை உள்ளது என்று பல கிறிஸ்தவ தலைவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். இதனால் கிறிஸ்தவ தலித்துகள் பாதிக்கப்படுவர் என்று குரல் எழுப்பினர் ஆனால் அன்றைய குடியரசு தலைவர் பாபு ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்களும், பிரதமர் நேருவும் இதை மறுத்தனர்.

அதன் பிறகு பலமுறை அரசாணையை மாற்ற முயன்றும், அது பலனளிக்கவில்லை. ஆனால் சீக்கிய தலித்துகள் 1955-ம் ஆண்டு தாராசிங் தலைமையில் போராடி 1956-ம் ஆண்டை தங்களை ஷெட்யூல்டு இன பட்டியலில் சேர்த்துக் கொண்டனர் 1990-ம் ஆண்டு புத்த மதத்தின் தலித்துகளும் தங்களை ஷெட்யூல்டு இன பட்டியலில் போராடி சேர்ந்து கொண்டனர்.

இச்சூழலில் கிறிஸ்தவ தலித்துகளின் பிரச்சனையை சட்ட, சமூக மற்றும் வரலாற்று ரீதியில் பார்ப்பது அவசியமாகும்.

வரலாற்று ரீதியில் பார்த்தால், இன்று நிறைய மக்களிடையே ஒரு தவறான கருத்து பரவியுள்ளது. அதாவது, தலித்கிறிஸ்தவர்கள் ஜாதி கொடுமைகளிலிருந்து விடுபடுவதற்காக தானே அங்கு சென்றார்கள், ஏன் அவர்களுக்கு ஷெட்யூல்டு வகுப்பு அந்தஸ்து அளிக்க வேண்டும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவம் என்றைக்குமே தன்னை ஜாதிக்கு

அப்பாற்பட்டதாக காண்பிக்கவில்லை, ஜாதி கொடுமைகளையும் அடிமை தனத்தையும் ஆக்ரோஷமாக எதிர்த்ததே ஒழிய ஜாதிக்கு எதிரான போராட்டத்தை என்றைக்குமே கையில் எடுத்ததில்லை.

இரண்டாவதாக, 2000-ம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கிறிஸ்தவம் இங்கு வந்துவிட்டது. இயேசுவின் அப்போஸ்தலரான செயின்ட் தாமஸ்-ன் வருகை சுமார் 2000-ம் ஆண்டுக்கு முன்பே நிகழ்ந்தது. அவர் இங்கு 7 பெரிய கோயில்களையும் ஒரு சிறிய கோயில் அதாவது "அரைக்கோவில்" ஒன்றையும் அமைத்தார் அந்த அரைக்கோவில் இன்றும் திருவிதாங்கோட்டில் உள்ளது. சென்னை பேராயரின் ஆராட்சி குறிப்பின்படி "சைவ, வைணவ" சமயத்தின் தாக்குதலிருந்து தப்ப புத்த, சமண சமயத்தவர் தங்களுக்கு ஓரளவு கருத்து உடன்பாடுள்ள கிறிஸ்தவ சமயத்தில் பெருமளவு சேர்ந்தார்கள். இது புனித தாமஸ் அவர்களின் வருகையின் போது நிகழ்ந்தது. அடுத்து நடந்த மிகப்பெரிய மத மாற்றம் புனித சவேரியார் கடற்கரை கிராமங்களுக்கு வந்த போது நடந்தது. இங்கு தான் கிறிஸ்தவ தலித் என்ற உட்கருத்து உருவாகிறது. அவரால் மதமாற்றப் பட்ட பெரும்பாலானோர், சமூகத்தின் கடைநிலையில் உள்ளவர்கள் அதாவது இன்றைக்கு 'ஷெட்யூல்ட்' அந்தஸ்து பெற தகுதியானவர்கள், போராடுபவர்கள்.

முன்றாவது பெரிய மத மாற்றம் நிகழ்ந்தது, ஆங்கில ஆட்சியின் போது, கிறிஸ்த மிஷினரிகளின் வரவால் நிகழ்ந்தது இதுவும் தங்கள் அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவும், வாழ்வில் உயிர்நிலை அடையவும் அதாவது கல்வி ரீதியாக, தான் இந்த மதமாற்றம் நிகழ்ந்தது இதற்கு ஆதாரமாக பல வரலாற்று நிகழ்வுகள் உள்ளன.

இங்கு ஒன்று கவனிக்க வேண்டும், புனித சவேரியார் காலத்தில் மதம்மாற்ற பட்டவர்களும், புனித தாமஸ் அவர்களால் மதம்மாற்ற பட்டவர்களும், இறைவாக்குகளால் தான் மாற்றப்பட்டார்களே ஒழிய ஜாதி காரணங்களால் அல்ல. கிறிஸ்தவம் எப்படி இங்கு வேரூன்றியது. மேலும் அறிய வேண்டுமானால் சென்னை பேராயரின் பட்ட ஆய்வு அறிக்கையை படித்தாலே போதுமானது.

இன்னும், கிறிஸ்தவ தலித்துகள், இந்து தலித்துகளுக்கு அளிக்கும் அதே உரிமைகளை தங்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று ஜி. மைக்கேல் 1952-ம் ஆண்டு வழக்குகொடுத்தார், அந்தவழக்கில் அளித்த தீர்ப்புரையில் கிறிஸ்தவமும், இஸ்லாமும் உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள மதங்களாகும், மற்ற நாடுகளில் இம்மதங்கள் சாதியீயத்தை அங்கீகரிப்பதில்லை எனவே இந்தியாவிலும் சாதியீயம் இருக்க முடியாது, மதமாற்றம் ஜாதியீயத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதாகும். அப்படி மதமாற்றத்திற்குப் பிறகும் சாதியீய பாடுபாடுகள் தொடர்ந்தால் அது ஒரு விதி விலக்கே என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

மேலும் கிறிஸ்தவம் ஜாதியீயத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை என்றால் அரசியல் சாசனம் எப்படி அதை அங்கீகரித்தது. அதாவது உங்களை வேண்டுமென்றால் மேட்டுகுடியினர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று பிரிப்போம். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று பிரிக்கமாட்டோம். ஏனென்றால் பல சலுகைகளை பெற்றுவிடுவீர்கள் என்றல்லவா அர்த்தம், இதை ஒரு மேலாதிக்க மனப்பான்மை என்றே கருத இயலுகிறது, ஏனென்றால் மிகப்பெரிய அளவில் மதமாற்றத்தை தவிர்ப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை நோக்கி தாக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள், மதச்சார்பற்ற நாட்டில் இது ஒரு கரும்புள்ளி ஆகும். ஒரே இரவில் தாழ்த்தப்பட்டோர் எப்படி பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆகிறார்கள் என்கிற தந்திரம் நீதிபதிகளுக்கே வெளிச்சம்.

இந்த நேரத்தில் ஒரு கேள்வி எழுகிறது, கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தில் ஜாதிகள் இல்லை என்ற மாயையை ஏற்படுத்தியது யார், அரசியல்வாதியா அரசியல் சாசனமா அல்லது கிறிஸ்தவர்களா, ஜாதி வேறுபாடுகள் வேண்டுமானால் கிறிஸ்தவத்தில் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அதற்காக ஜாதிகளே இல்லை என்று கூறுவது அர்த்தமற்றது இன்னும் கிறிஸ்தவ தலைவர்களைவிட அரசு தான் கிறிஸ்தவத்தில் ஜாதியீயத்தை ஊக்குவிக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றமே ஜாதியீயத்தை அங்கீகரிக்கமுடியாது என்று கூறிய பிறகு ஏன் கிறிஸ்தவர்களை தனித்தனியாக பிரிக்கவேண்டும். இஸ்லாமிய சகோதரர்களை போல கையாளலாமே.

இன்று தீண்டாமை இருப்பதால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படுகிறது என்று கூறுவது சரியல்ல. பல காலமாக தீண்டாமை இருந்து வந்ததால் அதனால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் அந்த பாதிப்பிலிருந்து விடுபடுகிறவரையில் அவர்களுக்கு சலுகைகள் தேவை என்ற கருத்தினால் தான் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. அதாவது தீண்டாமை பாதிப்பு இன்று உள்ளது அல்ல ஏற்கனவே இருந்து வந்தது. அதன் காரணமாகச் சலுகை, இப்படி பார்க்கும் போது, தீண்டாமையினால் பாதிக்கப்பட்டு மதம் மாறுவதால் மட்டும், அந்த பாதிப்பை உதறி விடமுடியாது. அது ஏற்கனவே வந்தது. இனி பாதிப்பு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஏற்கெனவே அனுபவித்த பாதிப்பை நீக்கமுடியாது என்பதால் சலுகை என்றுதான் இந்த கோரிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இறுதியாக இந்த பிரச்சனையை மதரீதியாக, உணர்வு ரீதியாக, தர்க்க ரீதியாக அணுகுவதைவிட, மனித நேயத்துடன் அணுகுவதே ஏற்புடையதாகும். ஏனெனில் நடைமுறையில் கிறிஸ்தவ தலித்துகளின் வாழ்க்கை மிக அதிர்ச்சிக்குரியதாக இருக்கிறது இதற்கு கன்னியாகுமரி கடலோரங்களும், மற்ற மாவட்டங்களின் உட்பகுதிகளுமே சாட்சி ○

வெள்ளாவி

வீட்டு முற்றம்
ஆக்கிரமிக்கும்
அழுக்கு துணிகுவியல்

கறைகள் படிஞ்சு
புழுங்கி நாளும் தாவணி முதல்
புள்ளதாச்சிகள் துணிவரை
வெள்ளாவி வைக்கணும்...

குனிஞ்சி நின்னு
குளத்தங்கரை பாதையில்
வச்ச வெள்ளாவியில்
வெந்து போச்சு...

அழுக்கெல்லாம்
கரைஞ்சு போச்சு...

இதுக்கிடையில்
ரேஷனுக்காய்
வெயிலிலும்
இனி பலமணிநேரம்...

— சுதூர —

பக்கத்து வீட்டில்
வெள்ளையடித்தார்கள்
தன் நிறம் இழந்ததென் வீடு

— ::யீர்தெளல் —

எல்லா மதங்களும் நிறுவனச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்
பட்டுள்ளது. அதாவது 'கம்பெனி-லா' மதங்களின் மூலதனம் மக்களின்
மூடதம்பிக்கையே! கடவுள் பெயரால் சொத்து சேர்த்து சொகுசாக
வாழ்கிறார்கள் மதவாதிகள். எனவே மக்களே மதத்தலைவராகுங்கள்.

— சொபா —

கட்டுரை

'விடுதலையில் பத்திரிகைகள்'

—கரயத்தீர்

தமிழ் பத்திரிகைகள் தொடங்கப்பட்ட காலகட்டத்திலிருந்து இன்று வரை காலூன்றி நிற்கும் பத்திரிகைகளை விட தேசிய சித்தாந்த முரசு கொட்டி காணாமல் போன பத்திரிகைகள் ஏராளம்.

மக்களுக்கு அரிய கருத்துக்களுடன் விழிப்புணர்ச்சியை வடிவமைத்து உணர்வுகளையும், திறமைகளையும் வளர்க்கும் பணியினை அக்கால பத்திரிகைகள் செய்து வந்தன என்னும் கருத்தில் எவ்வித மாற்றமுமில்லை.

காலத்தின் வேகத்தில், கருத்தின் வளர்ச்சிக்கேற்ப எளிய நடையில் மெருகேற்றி, எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த புதிய சொற்களைக் கையாண்டு, தமிழை வளமாக்குவதில் அதிக ஈடுபாடு காட்டியதோடு பொருள் விளங்கச் செய்வதற்காக பிறமொழி சொற்களை வாரி இறைப்பது என்னும் வழக்கம் இல்லாமல் அழகான, எளிய இயல்பான தமிழ்ச் சொற்கள் பத்திரிகைகளை நிறைத்துக் கொண்டது.

தேசிய உணர்வை உறுதிப்படுத்தவும் தமிழை மக்களிடம் ஒன்றித்து பரப்பவும் சில பத்திரிகைகள் அதிகம் வேகம் காட்டின. அவற்றுள்

டாக்டர் வரதராசுவின்	'தமிழ்நாடு'
திரு. வி. க. வின்	'நவசக்தி'
பாரதியாரின்	'இந்தியா'
ராமசாமி அய்யங்காரின்	'சுதேசமித்திரன்'
திரு.வி.க. வ வே.சு. தலைமையில்	'தேசபக்தன்'
சொக்கலிங்கம் தலைமையில்	'தினமணி'
கல்கி தலைமையில்	'ஆனந்த விசுடன்'

ஆகியவை போற்றுதலுக்குரிய மொழியை பரப்புகின்ற பாசறையாக செயல்பட்டு மக்களின் மனதில் இடம் பிடித்தது. இதே வரிசையில் தேசிய உணர்வுகளை வலியுறுத்திய

கிருஷ்ணசாமிபாவலரின் 'தேசபந்து' வ. ராவின் 'வர்த்தகமித்திரன், சுதந்திரன்' சங்கு சுப்பிரமணியத்தின் 'சுதந்திர சங்கு' பரவி அ. நெல்லையப்பரின் 'லோகோபகாரியும்' புரட்சி கருத்துக்களை மக்களின் மனதில் உருவாக்கியதால் அரசின் பறிமுதல், அடக்குமுறை, சிறைவாசம் போன்ற தாக்குதலோடு கூடிய கண்டனக் கணைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் வர்த்தக நடத்தினாலும், விளம்பரங்களுமின்றி மக்களின் மனதில் நிலைத்து நிற்கும் அதிக கருத்துக்களுடன் குறைந்த காலத்திலேயே மறைந்து போனது.

தமிழ்மொழி பத்திரிகை மீது பத்திரிகைச் சட்டம் 1876-ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டபின் நெருப்பாற்றின் மீது மயிர்ப்பாலத்தில் நடந்ததைப் போல் பத்திரிகையை தொடர்ந்து நடத்துவது என்பது கடினமானாலும், அரசு ஊழியர்கள் மக்களுக்கு அநீதி இழைப்பதில் கூட்டு சேரும் கொடுமையை எதிர்த்து 'அமிர்தவசனியும்' வாணவேடிக்கையுடன் விக்கோரியா அரசியார் பதவி ஏற்ற செலவுகளை கண்டித்து 'தினவர்த்மாளி'யும் பத்திரிகைச்சட்டம் கொண்டு வந்த அதே ஆண்டு அக்டோபர் 21-ம் இதழில் இடித்துக்கூறியது.

1879-ஆம் ஆண்டில் நாகர்கோவிலிருந்து வெளிவந்த 'திருவாங்கூர் அபிமானி, தத்துவ விவேசினி'யும் தமிழ் பத்திரிகை உலகில் உள்ளூர்ப் பிரச்சனைகளை உரிமையோடு கூடிய அடிப்படை உணர்வில் விமர்சிப்பதில் சுப்பிரமணிய சிவா வெளியிட்ட 'ஞானபானு, வினோதினி'யை விட அதிக வலிமை காட்டியது.

மக்கள் வறுமையில் வாடும் போது குளு குளு உதகையை அரசின் தலைநகராக ஆண்டுக்குச் சிலமாதங்களாக்கி அரசு பணத்தை வீணடிப்பதே என்ற கேள்விகளை அப்போதே 'தத்துவ விவேசினி'யும் ஆங்கிலேயருக்கு ஈடான இந்தியர்களுக்கு ஏன் உயர் பதவிகள் வழங்கக்கூடாது என்று 'இந்து ஜன பூஷனி'யும் வன்மையாக கண்டித்து எழுதின.

'சத்தியவர்த்தமாணி, சுதேஷ பூஷனி, வெற்றிக்கொடியான்' ஆகியவை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து உரிமை உணர்வை வெளிக்காட்ட, 1921-ஆம் ஆண்டு சென்னை அரசாங்கத்தின் அவல நிலையை வைத்து 'சென்னை மாகாணம் கொலைக்களமாகி விட்டது' என்று தலைப்புச் செய்தி தீட்டிய 'வைசிய மித்திரன்' அரசின் சித்திரவதைக்குள் அடக்கப்பட்டது 'தேசபக்தன்' நாளிதழும் அரசின் தெறிப்பான பார்வைக்கு ஆளாக்கப்பட்டது.

1847-ஆம் ஆண்டு முதல் விடுதலை எய்திய வரை பெரும்பாலான தமிழ் பத்திரிகைகள் தன்மான முழுக்கம் செய்தது ஆங்கிலம் அறியாத மக்களும் அரசியல் உணர்வு கொள்ள வைத்தது.

புதிய கருத்துக்களைப் பொலிவுடன் வெளியிடும் தமிழின் வளர்ச்சியும் வேகமும் படைப்பாளியின் ஆர்வத்தை மட்டுமல்ல, படிப்பவர்களின் உறுதியையும் பொறுத்தது. அம்முறையில் அக்காலத்திலிருந்து இக்காலம் வரை தலையாய எதிர்காலம் காத்து நிற்கிறது என்ற நம்பிக்கை கொள்ளும் அதே நேரத்தில், ஆதரவு அதிகமில்லாத நிலையிலும் அக்கால பத்திரிகைகள் தமிழுக்கும், தாய் நாட்டிற்கும் மகத்தான தொண்டாற்றியுள்ளன என்பதை நன்றியுடன் நாம் பாராட்ட வகைசெய்கின்றது. ○

காட்சி

குமலின் குரல்
படுக்கையில்
பரவும் பொழுதுகளில்

இழுத்து போர்த்தி
காலிடுக்கில் கைபொத்தி
விரியும் விழிகளை
முடிக்கொள்ளும் சோம்பல்...

சன்னல் சாளரத்தினூடாக
பாயும் வெளிச்சம்
முஞ்சியைத் தொடும்

கண்திறந்து கண்ணை
நவிடுகையில்
வடித்த சளுவாயின்
தடத்தில் உரசும்
கைகள் வெட்கமாய்...

அந்தரத்தில்
வலைப்பின்னலில் சிலந்தி
இன்றும்
கண்ணுக்கு காச்சையாய்.

— டபீர்யு. எட்வின்

அறிவில் சிறந்தவர்கள் பெண்களே

வீட்டு முற்றத்தில் புள்ளியிட்டு கோலமிடுவதிலிருந்து நுண்ணிய கம்பூட்டர் வகையறாக்களை கூட பொறுமையாக கையாளும் திறமையை பெண்கள் மட்டுமே பெற்றுள்ளனர். சமீபத்தில் அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் அறிவில் சிறந்தவர்கள் ஆண்களா பெண்களா என ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டதில் பெண்களே என்ற முடிவுதான் கிடைத்துள்ளது. காரணம் பெற்றோர்கள், பெரியோர்கள் சொல்வதை பொறுமையாக கேட்டு கிரகித்து கொள்ளும் தன்மை, அவசரப்படாமல் நிதானமாக செயல்படும் திறமை, வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞானயுகத்தில் நவீன எலக்ட்ரானிக் பொருட்களை கூட உருவாக்குவதிலும் புத்திசாலித்தனமான பொறுமையை கையாள்வது உட்பட பல காரணங்கள் இவர்களுக்கு சாதகமான முடிவாக உள்ளது.

— அயர்க்கே —

கதை

சாணாங்கி

— சீத்தன் —

“லேய் முத்து கோழி கூவியாச்சுல எந்திரி.. எந்திரி...”

“போம்மா கொஞ்ச நேரங்கூட ஒறங்க வுடும்மா...”

“என்ன புள்ளயோ? தெனந்தெனம் இப்படி செல்லி நியாரம் விடியது வரை உறங்கிகிட்டே இருந்தா யாருதான் இவனுக்கு கஞ்சி ஊத்தறதோ? பெத்த அப்பனும் அஞ்சி வயசுல கண்ண மூடிக்கிட்டாரு, ஏதும் நல்லது கெட்டதுண்ணா கூடப்பொறப்புவளும் இல்ல, சொந்தபந்தமும் இல்ல”

“மதி மதி நிறுத்தும்மா .. எண்ணைக்கும் இந்த பாட்டைபாடியே என்னை கொன்னுருவியே...”

“லேய் நேரம் விடிய போவுது நம்ம சாணாங்குண்டுல கிடக்கிய சாணத்தை உன்னால முடிஞ்ச அளவு கடவத்தில வெட்டி எடுத்திட்டு போய் செல்வ மணி வாத்தியாருக்க வயல்ல கொண்டு போடு, காது கேக்குதா...?”

“சரி, சாணம் அம்புடம் அவங்க வயல்ல கொண்டுபோட்டா நம்ம தென்னம்பிள்ளைக்கு யாரு சாணம் தருவா?”

“லேய் வாத்தியாருக்கிட்ட இருந்து நான் எழுவத்தஞ்ச ருவா வாங்கியாச்சி நமக்கு அடுத்த முறை நம்ம வீட்டு முத்தத்தில உள்ள மூணு தென்ன மரத்துக்கும் சாணம் போட்டிடலாம்... பசமாடு நம்ம வீட்டில்தானே நிக்குது பெறவு யாம்புல...”

“ம்ம் .. பேச்ச நிறுத்து! அந்த கடவத்தையும், மம்மட்டியையும் எடு...”

“அய்யய்யே.. முத்து லேய் மம்மட்டியும், மம்மட்டிகையும் கழண்டு கிடக்குல ..”

“உங்கிட்ட அதை எடுத்துகிட்டு வரத்தானே சென்னேன். அது கழண்டு இருக்குன்னு நேத்து மேஸ்திரிக்க வயல்ல தண்ணி திருப்பிவிட்டு கொண்டு வச்ச எனக்கு தெரியாதா என்ன...?”

“நீ தானா அது ஓடச்சி போட்டா..”

இரும்ப கொடுத்தா துரும்பாக்கிருவியே.. ஒரு நல்ல காரியம் செய்ய-
ணும்னா இரண்டு கெட்ட காரியமாவது செய்திருவியே..”

“மம்மட்டியை எங்கிட்ட தாம்மா...”

“நான் செரியாக்கிடுவேன், ஒரு ஆப்பை செருகி வச்சாபோதும் அது சரியா யிடும். ஏம்மா மணி அஞ்சாயிருக்குமா?”

“அஞ்சானா என்ன? ஆறானா என்ன? சென்ன வேலய செஞ்சிட்டு பெறவு வந்து பேசு போல” இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் பெய்த மழையினால் சாணக்குண்டில் தேங்கி நின்ற தண்ணீர் வற்றாத நிலையில் ஒரு விதமான புதிய வாசனையை வீசிக்கொண்டிருந்தது உண்மையில் அந்த சாணத்தை இன்று சுமக்க மனது மறுத்து விட்டது. அம்மாவின் பேச்சு மீண்டும் அவன் காத்தில் ரீங்காரமிட்டது. முச்சை இழுத்து பிடித்துக் கொண்டு சாணத்தை மம்பெட்டியால் வெட்டி கடவத்தில் தன்னால் சுமக்க இயன்ற அளவு சாணத்தை சிரமப்பட்டு தலையில் தனியாகவே தூக்கி வைத்துக்கொண்டு வாத்தியாரின் வயலை நோக்கி நடந்தான். ஒவ்வொரு வயலின் வரப்புகளை கடந்து செல்கையில் தலைபாரம், உடல் பாரம் பனி நனைந்த வரப்புகளின் மேல் வளர்ந்துள்ள சிறு புல்கள் வழக்கி விடாதபடி கவனமாகவே நடந்து சென்று வாத்தியாரின் வயலின் சாணத்தை கொட்டினான் வயலின் வரப்புகளின் பக்கத்தில் உள்ள வாழை மரங்களில் படிந்துள்ள பனித்துளிகள் முத்துவின் மேனியில் படும்போது உண்மையில் அந்த பிஞ்சு உடம்பு பதபதத்தது. சூரியனும் தனது சிவப்பு கதிர்களை பரவ விட்டு மேல்நோக்கி வர ஆரம்பித்தபோது முத்துவின் கண்ணிற்கு சற்று கூசலாகவே இருந்தது சூரியனின் கதிர்கள் அந்த இளம் மேனியின் இரத்தத்தை வியர்வையாக்கியது தனது துண்டால் வியர்வை துளிகளை பாதியைத்தான் துடைக்க முடிந்ததே தவிர முழு வியர்வையும் துடைக்க முடிந்ததே தவிர முழு வியர்வையும் துடைக்க முடியாத அளவிற்கு ஊற்று நீர்போல் வியர்வை சுரந்து கொண்டிருந்தது.

காலை குளிரின் கொடுமையை தாங்கி, பனியின் துன்பத்தை தாங்கி வெயிலின் அகோரத்தையும் தாங்கின இந்த இளம் மேனி தனது வேலையில் எந்த சோர்வையும், சோம்பலையும் காட்டவில்லை. உடம்பில் ஆங்காங்கே சாணம் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த தினால், அந்த சாணப் பொருக்கை கையால் எடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

“தம்பி டேய் எல்லா சாணத்தையும் கொண்டு வந்திட்டியா?”

“ஆமா வாத்தியாரே இப்பத்தான் சுமந்து முடிஞ்சது”

“சாணக்குண்டுல கொஞ்சமும் சாணம் இல்லையா தம்பி?”

“இனி வெட்டினா மண்ணுதான் வரும் வாத்தியாரே”

“உன் கொம்மைட்ட சொல்லு அடுத்த தடவ ‘கிருஷிக்கும்’ சாணம் வேணும்மிண்ணு”

“சரி வாத்தியாரே! ‘எனக்கு நேரம் ஆயிருச்சி நான் போயிட்டு வாரேன்’”

“தம்பி நானும் பள்ளிக்கு போவணும் மணி ஒன்பது ஆயிருச்சே...”

முத்து வேலையை முடித்த ஒருமித்த சந்தோஷத்தில் ஆற்றில் துள்ளி குதித்து சக நண்பர்களோடு நீச்சலடித்து குளித்தான். அவனுக்கு பசி ஆரம்பமானது. உடம்பு எப்படி சுத்தமாயிருந்ததோ அதுபோல் வயிறும்

சுத்தமாகவே இருந்தது இன்று மட்டுமல்ல அவனது வயிறு பசியாயிருப்பது ஒரு வாரத்தில் இரண்டு நாளோ ஒரு நாளோ உண்ணாவிரதமாகி விடுவது வழக்கமாகவே இருந்தது. அதனால் பசியைப் பற்றி ஒரு பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொள்வதோ, கவலைப்படுவதோ கிடையாது. ஏதோ இன்று பசியின் கொடுமையை அவனால் தாங்கிக் கொள்வது கொஞ்சம் கஷ்டமாகவே இருந்தது. ரோட்டின் ஓரத்தில் சருகு பொறுக்கிக் கொண்டிருந்த தாய் வட்டத்தான் தன் மகன் தூரத்தில் வருவது கண்டவுடன் தானும் வீட்டை நோக்கி நடந்தாள்.

“யம்மா வவுறு போச்சுது தின்னியதுக்கு ஏதாச்சம் இருந்தா குடும்மா..”
 “ஏ.. புள்ளே மம்மட்டியும், கடவத்தையும் கொண்டுபோனே இப்போ மம்மட்டியோட வந்து நிக்கிற, கடவத்தை மறந்து வச்சுட்டு வந்திட்டியா?”

“இல்லம்மா.. அது முதலே கிழிச்சுதான் இருந்திடுச்சி நானு அதை வச்சு கடைசியா சாணம் சுமந்துவிட்டு வாத்தியாருக்க வயலுக்கிட்ட போறப்போ அது சுத்தமா பெரிசா கிழிஞ்சி என் உடம்பு முழுக்க சாணமாயிருச்சி. அதை அப்படியே வாத்தியாருக்க வயலில் சாணத்துக்கூட எறிஞ்சிட்டேன்..”

“எனக்கு மொதலே தெரியும்புல மவனே நீ இப்படி யாதாச்சம் செஞ்சு கிட்டு வந்து தின்னுகிட்டு இருப்பால எங்கிட்ட இருக்கிறதோ உரம் வித்த எழுபத்தஞ்சு ருவாத்தான் இருக்கிய விலைவாசியிலே இப்ப மம்மட்டியும், கடவமும் தாம் வாண்ட முடியும்..”

“நீ பாட்டுக்கு பேசிகிட்டு இருந்த எப்படியாக்கும். எனக்கு வவுறு போச்சுது ஏதாச்சம் குடு..”

“பழங்கஞ்சியும், கருவாடும் இருக்குது, சட்டியிலிருந்து எடுத்து வயிறார சாப்பிட்டுட்டு போ. எனக்கு கஞ்சி காய்க்க அடுப்பெரிய விறகு இல்ல, நான் போய் ஏதாவது விறகு கிடைக்குமாணு பாத்துவிட்டு வரேன்...”

“நில்லும்மா நான் சாப்பிட்டு முடிஞ்சப்புறம் நீ போம்மா. இது என்ன பழங்கஞ்சியில உப்பு இல்ல... அந்த உப்பு குப்பியை இங்க எடுத்து தாம்மா...?”

“உப்பு மயமா தின்னபிடாதுல ..”

“ஆமா! உப்பு மட்டுமா என்னா கொஞ்சம் வுட்டா வயித்துக்கே ஒண்ணும் கூடாதுண்ணு சொல்லுவினியே!

“நல்லது நாலு வார்த்தை சென்னா அத கேக்க இந்த காலத்து புள்ளைக்கு புடிக்குமா என்ன?”

“நீ அதிகம் பேசாண்டாம் கருவாட்டில உப்பிருந்தா கஞ்சில உப்பு இருக்காது... கஞ்சில உப்பிருந்தா கருவாட்டில உப்பிருக்காது” என முனுமுனுத்துக்கொண்டே சாப்பிட்டாள்.

“தொழுவத்திலிருந்த மாடும் ம்மா... என்று கத்தியது. அதன் பெற்வு தான் ஞாபகம் வந்தது பசுமாட்டிற்கு வைக்கலு போடலியா...?”

“யம்மா மாட்டுக்கு தண்ணி குடுத்தியா?”

“கொஞ்சம் கஞ்சி தண்ணி இருந்தத குடுத்தேம்புல..”

“முத்து, குமார் வந்திருக்காம்புல...”

“யம்மா எனக்கு நேரம் ஆயிட்டு சீக்கிரம் போவாட்டி பையின் கட்டணும்”

“குமார் நீ பீஸ் கட்டலியா? ஓவா நான் போனவாரமே கட்டிவிட்டேன், நாளைக்குத்தான் கடைசி நாள்”...

“அப்படியா...?” “அம்மா .. அம்மா ...”

“யாண்டா கத்துறா...?”

“யம்மா பரிட்சைக்கு பீஸ் கட்டணும் பதினைஞ்சி ரூவா”

“நம்ம அரசாங்கம் சும்மா படிக்க வச்சம்போ பீசு கட்டணுமா. இது என்ன கொடுமல? ஒம்பதாங்கினாசுக்கு இம்மட்டு பணமா... நாளைக்கு சுந்தரலிங்கம் பஞ்சாயத்து மெம்பரு வேலைக்கு உன்ன போக சொன்னாரு. அந்த ரூபாயை வாங்கிட்டு பீஸ் கட்டு அதுயில்லையின்னா இண்ணு ஒரு இடமும் போவாண்டாம். அந்த பண்ணையாருக்க செங்களுளையில் போயி வேலை செஞ்சி நாளைக்கு பீசு கட்டு”

“யம்மா .. யம்மா ... உங்கிட்ட இருக்கிற பணத்தில பதினைஞ்சு ரூவா தானே தாம்மா!...”

“வேய் அரி வாண்டணும், மசாலா வாண்டணும், வூட்டு கூரை ஒழுவுது ஓலை வாண்டணும் வாண்டுன முப்பது ரூவா கடனை குடுக்கணும்” பணத்துக்க அருமைய பற்றி உனக்கு என்னல தெரியும் .. உனக்க கொப் பச்சி செத்துபோனதில இருந்து இம்புட்டு தூரம் உன்ன... வளக்கிறதுக்கே நான் என்னல்லாம் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேம்புல ஒரு நேர கஞ்சிக்கு நீ கூட என்னா பாடுபடுற. இதெல்லாம் நீ மறந்துவுட்டியலா...”

“யம்மா நான் படிச்சதான் கேட்டம்மா .. படம் பாக்கவா கேட்டேன்...”

“நாளைக்கு தரலாம்புல..” அவள் பேச்சை முடித்துக்கொண்டாள். வட்டத்தாவிடம் அவளை ஏன் படிக்க வைக்கிற ஏதாவது வேலைக்கு அனுப்ப வேண்டியதுதானே என்று கேட்ட பக்கத்து வீட்டு பெண்களிடம் அவள் எத்தனை நாள் சண்டை போட்டிருக்கிறாள் என்பது அந்த கிராமத் திலுள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. அவள் அடிக்கடி சொல்லுவாள் எனக்குத்தான் படிக்கவும் எழுதவும் தெரியாது. அதுபோல என் மகனையும் ஆக்கிவிடக்கூடாது இதுதான் அவளின் ஆசை. முத்துவின் படிப்புக் காகவும், உடல்நலத்துக்காகவும் அவள் கும்பிடாத கடவுளும் இல்லை. ஏறாத கோவிலும் இல்லை வாரத்தில் ஒரு நாளாகிலும் விரதம் இருப்பாள்.

அவளுக்கு உலகமே என்றால் முத்து தான், கடவுளுக்கு அடுத்தபடி அவளுக்கு அனைத்துக்கும் முத்துதான். அடுத்த வருடம் பத்தாம் வகுப்பு தேர்வில் பள்ளியில் முதலிடம் வாங்கும் அளவிற்கு இப்போதே முத்து தனது படிப்பில் கவனம் செலுத்தியது அவனது ஆசிரியர்கட்கே வியப்பாக இருந்தது. பலமுறை ஆசிரியர்கள் கூட பேசிக்கொள்வார்கள். பணம் இருந்தால் முத்து முத்தர்களே இருப்பானென்று சிறு குறும்புகள் செய்வதைத்தவிர அனைத்து காரியங்களிலும் முதலிடம்தான் முத்துவுக்கு. படிப்பு, விளையாட்டு, போட்டிகள் அனைத்திலுமே அவன் வீரன்தான். ஆசிரியர்களும் முத்துவை அதிகமாக நேசித்ததின் காரணமே அனைத்து திறமைகளும் அவனிடம் இருந்ததற்காகத்தான். சில நாட்கள் வகுப்பு ஆசிரியரிடமிருந்து அடி வாங்குவான். ஆனால் அழுவுதே கிடையாது. ஏனெனில் சாப்பிடுவதற்கு வழியில்லா நாட்கள் ஏதாவது வேலைக்கு செல்லுவதால் பள்ளிக்கு போகமாட்டான் அன்று. சாயங்காலம் பள்ளி விட்டது. ஒரே ஓட்டமாய் வீட்டிற்கு ஓடி வந்ததுதான் தாமதம், 'முத்து கண்ணா லேய் பக்கத்து வீட்டு மச்சருக்கு மீனு வண்டி கொடுக்கணும்பல. காலத்தே ரூவா தந்திருச்சி சந்தை வரைக்கும் போயிட்டு வால...'

'நானு போயிட்டு வாரேம்மா' என்று ரூபாயை வாங்கிவிட்டு கிளம்பி விட்டான். சந்தையிலிருந்து வந்தவுடன் தனது புத்தகங்களை எடுத்து படிக்க ஆரம்பித்தான். காலையில் செய்த வேலையினால் அவனால் அதிக நேரம் படிக்க முடியவில்லை. உடல் முழுவதும் ஒரே வலியாக இருந்தது. 'முத்து சோறு குடாக இருக்குது தின்னுட்டு படி...'.

'முத்து சாளயீன் கறி வைத்த ரேஷன் அரிச்சோற்றை தின்றுவிட்டு பாயை போட்டு படுத்ததுதான் தாமதம். உடல் வலியால் தூக்கம் கண்ணைய வைத்தது. தாய் வட்டத்தாளும் அவன் பக்கம் பாயை போட்டு தூங்க போகையில் இடிமின்னல் சத்தம் காதுகளை குடைந்தது. 'கடவுளே...' என்றவாறு அவன் படுக்க மழை சரடு பொழிய தொடங்கியது வெளியில் பெய்த மழை கிழிந்த கூரைகள் வழியாய் அவன் உடலை நனைத்தது. முத்து உரிஞ்சு மூடி படுத்திருந்தான். 'வட்டத்தாள் பெருமூச்சுவிட்டாள்' சாணாங்கி தரை புளுபுளு ஆனது. முத்து அசதியாக நெளிந்து படுத்தான். 'கோபு குறுப்புக்கு நாளக்கி எழுபத்தைஞ்சு ரூவா குடுத்து நூத்தம்பது மட்ட ஓல வாண்டி எப்படியும் ஓல கட்டியே தீரணும்...'

○ தன்னை மற்றவர்களிடமிருந்து தனிப்படுத்தி காட்ட விருது பெற்ற வர்களையும், அவர் படைப்புகளையும் குறை கூறுவதும் விருது கிடைத்தால் மறுப்பதும் இலக்கிய அரசியலில் பாஷனாகி விட்டது.

தூரத்தல்

பொழுதுகள் விடிகின்றன
பூக்களின் வர்சங்கள்
காற்றோடு வீசும்

பார்வைகள் மட்டும்
மோதிக்கொள்ளும்
நகர நெரிசல்கள்

உருகும் மெழுகுவர்த்தி ஒளியில்
குவியும் கவிதைகள்
தூக்க இரவுகளை
புரட்டியெடுக்கும் மெத்தை படுக்கை

நாளைய வாழ்வைத் தேடி
நாளிதழ்களில் விழிகள்
தடுப்புச் சுவர்களை
எழுப்பும் எதிராளிகள்...

வீதியோரங்கள்
பார்வைகள் சந்திக்கையில்
என்னை மட்டும் தூரத்தும்
காலத்தின் எண்ணங்கள்.

— எஸ். சையத்

○ எந்த புஷ்பராஜ்?

அதாம்பா, நாக்கு பூச்சி மாதிரி ஒல்லியா ஷர்ட்டை இன்பண்ணிட்டு,
சோளாக செவப்பாய், அசட்டுத்தனமா, ஒவ்வொரு டேபிள்கிட்டையும்
வந்து குறிப்பா பொம்பளைங்க டேபிளுக்கு சிரிச்ச சிரிச்ச பேசுவானே
அந்த முண்டம் தான்.. (பக்கம் 37)

கான்ஸ்டபிள்கள் என்கிற இதர கீழ் நிலைக்காவலர்கள் அதிகாரி
களின் முகம் பார்த்து அவர்களை நம்பி வாழ்பவர்கள். இன்ஸ்பெக்-
டரின் கோபம் அவர்களின் கோபமாக உருக்கொள்ளும் அதிகாரிகள்
காலில் முள் தைத்தால் அவர்கள் கண்ணில் முள் தைக்கும். அதிகாரி
களின் குழந்தை அழுதால் அவர்களுக்கு கண்ணீர் வரும்.

(பக்கம் 76)

படியுங்கள் 'சந்தியா' பிரபஞ்சன்
கவிதா பப்ளிகேஷன்ஸ்
தபால்பை எண். 6123

சென்னை-17.

விலை ரூ. 45/-

— கடையாலமுட்டான்.

கட்டுரை

தூரத்தியடிக்கப்பட்டு வரும் தமிழிசைக்கருவிகள்

— வீ. வீன் —

இயல் இசை நாடக முத்தமிழ் கலைகளான பண்பாட்டு அழகியல் கலைகளில் உழைக்கும் மக்களின் வாழ்வியலில் ஏதேனும் ஒரு கலை அக் காலத்திலிருந்தே தமிழக மக்களோடு ஒன்றித்து சமுதாயத்தில் மகத்துவப்பட்டுள்ளது.

இம்மண்ணை வளமாக்கி அழகாக்கி பண்படுத்தி தங்கள் வாழ்நாளை காலத்தின் வசந்தத்தினூடாக கடந்து கொண்டிருக்கும், மண்ணின் மக்களின் இசை என்பதே மிக உயர்ந்ததும் உன்னதமான கலையுணர்வை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டும் கலங்கரையாகின்றது.

இன்றைய தமிழ் குழலில் மேற்கத்திய மேனாட்டு இசைகளில் தமிழினின் செவியடைத்து விழிகளே பிதுங்கும் அளவிற்கு மண்ணின் மக்களின் கலையழகை விழங்கி ஏப்பம் விட்டுக்கொண்டிருக்கும் சிக்குபிக்கு, டக்குபிக்கு பாடல்களோடு கூடிய பாப், ராப், ராக் என மேலி மிகைக்கும் குலுக்கல், மினுக்கல், துள்ளல், வெறயல் இசைச்சத்தங்கள் மந்தமாக்கி கலாச்சார பண்பாட்டுகளுக்கு குழிவெட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது.

நமது முன்னோர்கள் இசை ஒலிகளின் நூட்பங்களில் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து நமக்களித்துச்சென்ற இசைச் செல்வங்களில் எண்ணிறந்த இசைக் கருவிகளும் அடங்கும். இத்தனை புகழ்வாய்ந்த தமிழ்நாட்டு இசைக்கருவிகளைப் பற்றி வரலாற்றினூடாக பி. சோதாண்டராமன் வெளியிட்டுள்ள உண்மைகள் போற்றுதலுக்குரியன தமிழ்களின் இசைக்கருவிகளான குழல் நாகசரம், ஒத்து, முகவீணை, மகிடி, தாரை திருச்சின்னம் கர்ணா, கொம்பு, சங்கு, கஞ்சக்கருவிகள், கண்டாமணி, கொத்துமணி, கொத்து வாத்தியம், கடம், கைச்சிலம்பு, மோர்சிங்கு, ஹர்மோனியம் ஜலதரங்கம் போன்றவை மக்களின் இசைஞானத்துடன் உருவாக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்ட இசைக்கருவிகள்

குழல்

நமது பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் மிகவும் சிறப்பித்துக் கூறும் இசைக் கருவிகளான குழலே முதன்மையாக நிற்பது. குழல் மிகப்பழமையான காலந்தொட்டு வழக்கில் இருந்துவருகின்றது. கானகத்தில் வளரும் மூங்கிலில், வண்டுகள் துளைத்த துளைகளுள் காற்று ஒன்றில் புகுந்து மற்றொன்றில் புறப்படும்பொழுது இயல்பாக உண்டாகும் இன்னிசையைக் கேட்டே, நமது முன்னோர்கள் 'வேயங்குழல்' அல்லது 'புல்லாங்குழல்' எனப் பெயர் பெற்ற மூங்கிலினால் செய்யப்பட்ட நல்லிசைக் கருவியை முதன் முதலாக அமைத்துக் கொண்டனர் எனக் கூறுவர்.

வேயங்குழலோடு இன்னும் பலவகைக் குழல்கள் பண்டைத் தமிழர்களிடையே புழங்கி வந்தனவெனச் சிலப்பதிகார உரையிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. உதாரணமாக, கொன்றைப் பழத்தைத் துருவிச் செய்யப்பட்ட குழல் கொன்றைக்குழல் என்றும், முல்லைக்கொடியால் அமைத்த வளையத்தை வாயினிடத்தே செறிந்த இசைக்குழல் முல்லைக் குழல் என்றும், ஆம்பற் பூவைப்போல வெண்கலத்தால் அணைசு செய்து விளிம்பிற் சேர்க்கப் பெற்ற இசைக்குழல் ஆம்பற்குழல் என்றும் பெயர் பெற்று விளங்கின. சந்தனம், செங்காலி, கருங்காலி மரங்களில் செய்யப்பட்ட குழல்களும் வேறு இருந்தன.

குழல் ஏழு சுரங்களையும் உண்டாக்குவதற்குரிய ஏழு துணைகளை உடையதாயும் சுமார் இருபது விரல் நீளமும் நாலரை விரல் சுற்றளவும் கொண்டதாயும் இருக்கும்.

ஒத்து

இது மேள வாத்தியங்களுள் ஒன்று இதற்குச் சுரம் வாசிக்கும் துளைகள் இல்லை. சுருதிக்காக மட்டுமே ஊதப்படுவது.

முகவீணை

இது நாகசுரத்தைப் போன்றதொரு கருவி.

நாகசுரம்

தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களிலும் திருவிழாக்களிலும், சமூக, சமயச் சடங்குகளிலும் வாசிக்கப்படும் மேள வாத்தியங்களுள் நாகசுரம் ஒரு தனிச் சிறப்புடன் விளங்குகிறது. அது நாகசுரம், நாதசுரம் நாக சின்னம், நாயனம் என்னும் பெயர்களுடன் வழங்குகிறது. தென் ஜில்லாக்களில் பெரிதும் வழங்கும் பெயரான நாகசின்னம், நாசின்னம் என்றும் நாயனம் என்றும் மருவுகிறது. நாகபாம்பை மகிழ்விக்கும் சுரங்களை எழுப்புவதால் இக்கருவிக்கு நாகசுரம் என்னும் பெயர் வந்ததென்பர். இது மகிழையைப் போலல்லாமல் சின்னத்தின் இனமாயும் ஏழு காங்களையுடைய குழல் பொருந்தியதாயும், நாகபாம்பின் உருவத்தோடு அமைந்திருப்பதால் நாகசின்னம் என்னும் பெயர்.

இதற்கு இசைக்குரிய ஏழு துளைகளும், பிரம்ம சுரம் என்னும் ஐந்து வெற்றுத்துளைகளும் உண்டு இதை வாயில் வைத்து வாசிப்பதற்கு இன்றியமையாத பொருளாகிய நாக்கு, நொறுக்கு எனப்படுகிறது சில நாயனக்காரர்கள் இதைச் 'சீவாளி' என்றும் கூறுவர். இது கொள்ளிடம் காவேரிப் படுகைகளில் விளையும் நொறுக்கை நாணல் தட்டால் செய்யப் படுகிறது நாகசுரத்தில் அடிப்பாகம் அனுசம் எனப்படுவது. இக்கருவியின் உடல் திருவாவடு துறையில் ஆச்சா மரத்தில் கடைந்தெடுக்கப்படுகிற தெனத் தெரிகிறது.

மகீடி.

இது பாம்பாட்டின் ஊது குழல். இக்கருவியை ஊதியே பாம்பாட்டிகள் பாம்பைப்புற்றிலிருந்து வெளிவரும்படி செய்து பிடிப்பர் இதைக் கழைக் கூத்தர்களும் தொம்பன் கூத்தர்களும் தம் ஆட்டங்களில் ஊதுவர். இது சாதாரணமாக, சுரக் குடுக்கையில் மேலும் கீழும் சிறு வேய்க்குழல் களைப் பொருத்தியமைக்கப்படுவது.

தாரை, திருச்சின்னம், கர்ணா

இவை பித்தளையால் செய்யப்பட்ட நீண்ட ஊதுகுழல்கள், தாரை நீண்டிருக்கும். கர்ணா அடிப்பாகத்தில் அகன்ற வாயை உடையதாக இருக்கும். திருச்சின்னம் ஜோடியாகச் சேர்த்து ஊதப்படும் குழல். இம் மூன்று வாத்தியங்களும் கோயில்களில் பூசா காலங்களிலும் திருவிழாக்களிலும் ஊதப்படுவன. மன்னர், மடாதி பதிகளின் விருதுகளாகவும் விளங்குவன.

கொம்பு

இக்கருவி வடிவுக்குத் தக்கபடி ஊதுகொம்பு, எக்காளம், சிங்கநாதம், துத்தரி, நவரி எனத்தனிப்பெயர் பெறுகின்றது விலங்கின கொம்பால் செய்யப்பட்ட கொம்பை எக்காளம் என்பர். இதை வேட்டுவர் தம் வேட்டையில் ஊதுவர். அறுவடைக் காலத்தில் கழனி மேடுகளில் காவல் புரிவோர் ஓநாய்களையும் கள்ளர்களையும் விரட்டவும் மற்ற காவற்காரர்கள் விழித்திருக்கவும் இதை ஊதுவர் நீண்ட எக்காள வகையை நவரி என்பர். அரண்மனைக் காப்பாளர்களும் காவற்படையினரும் மாலையிலும் இரவில் குறித்த நேரங்களிலும் ஒருவித ஊதுகுழலை ஊதுவர். பித்தளை அல்லது வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட நீண்டு வளைந்துள்ள ஒருவித ஊதுகொம்பு உத்சவ காலங்களிலும் ஊர்வலங்களிலும் வாசிக்கப்படுகிறது.

சங்கு

இது கோயிலில் பூசா காலங்களிலும், திரு விழாக்களிலும், சமயச் சடங்குகள், பிணக்கோலம் முதலியவற்றின் போதும் முழக்கப்படும் ஓர் இயற்கைக் கருவி, வலமாகச் சுழிந்துள்ள சங்கு வகைக்கு வலம்புரிச் சங்கு என்று பெயர் சங்கின் ஒலியைச் சங்க நாதம் என்பர்.

கஞ்சக் கருவிகள்

ஒன்றோடொன்று தட்டியடிக்கும் வாத்தியங்களைக் கணவாத்தியங்கள் அல்லது கஞ்சக்கருவிகள் என்பர். நாளம், சாலரா, சப்பளாக் கட்டை ஆகியவற்றையும், சேகண்டி, கண்டாமணி. கிங்கினி முதலியவற்றையும் இவ்வகுப்பில் சேர்க்கலாம்.

தாளம் என்பது மேளவாத்தியத்துடன் வாசிக்கப்படுவதொன்று. வட்ட வடிவமானது. வெண்கலத்தாலானது; ஜதையாக உபயோகப்படுத்தப்படுவது.

சாலரா என்பது நாளத்தைப் போன்றதே; ஆனால் அதன் புறம் குவிந்திருக்கும் அது பஜனையிலும் காலட்சேபங்களிலும் இசை அரங்குகளிலும் இன்றியமையாமல் காணப்படும் ஓர் தாளக்கருவியாகும். ஒன்றோடொன்று பொருத்தியும், விளிம்பின் மீது தட்டியும் தாளத்தின் தேவைக்குத் தக்கபடி இன்னிசை எழுப்புவர்.

சப்பளாக்கட்டை என்பது இசையுடன் சங்கீர்த்தனம் செய்வோரின் கையில் எப்போதும் காணப்படும் ஒருவிதத் தாளக்கட்டை. அதில் சதங்கைகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

கண்டரமணி, கொத்துமணி

இவற்றைக் கோயில்களிலும் மடாலயங்களிலும் காணலாம். வழிபடுவோரின் உள்ளத்தில் பக்திக் திளர்ச்சியை எழுப்ப இவற்றைப் பூசா காலங்களில் அடிப்பர்.

சேகண்டி என்பது ஒரு கோலாலோ, இரும்புத்துண்டாலோ அடிக் படும் வட்டவடிவமான ஒரு மணிவகை. இதைச் சேமங்கலம் என்றும் கூறுவர். இது தேவைக்குத் தக்கபடி பல அளவில் உள்ளது. இதுவும் கோயில்களிலும் மடாலயங்களிலும் அடிக்கப்படும். இதைப்பிரேத ஊர்வலத்தின் போதும் அடித்துச் செல்வர். பொது இடங்களில் நாழிகையைக் குறிக்க அடிக்கப்படுவதுண்டு. பிச்சைக்காரர்கள் சிறு சேகண்டிகளை அடித்துப் பாடிச்செல்வர்.

கொத்து வரத்தீயம்

இது இன்னிசை தரும் பக்கவாத்தியங்களுள் ஒன்று. இതിலிருந்து கோழியின் கொக்கரிப்பைப் போன்ற ஒலிகள் எழும்.

கடம்

இது தாளவாத்தியங்களுள் ஒன்று. இது இனிய ஒலி தரும் ஓர் மட்டுடமே. இதை விரல் நுனியாலும் உள்ளங் கையாலும் மெல்ல அடிப்பர். மிருதங்கத்தைப் போல இதுவும் இசை அரங்குகளில் ஓர் இன்றியமையாத பக்கவாத்தியமாக விளங்குகின்றது.

கைச் சீலம்பு

இதைப் பூசாரிகள் பேயோட்டும் போதும், மாரியம்மனுக்குப் பூசை போடும் போதும், தங்கள் மீதோ, இதரர்கள் மீதோ சாயியை ஆவேசிக்கச்செய்யும் போதும், கையில் பிடித்துக்குலுக்கியும் அசைத்தும் ஆடுவர். இது அகலத்தைப் பார்க்கிலும் நீளம் அதிகமான ஒரு போல் வளையம். சிறு கூழாங்கற்கள் அடங்கியது ஜாதையாக உபயோகப்படுத்தப்படுவது. இத்துடன் பம்பையையும் உடுக்கையையும் சேர்த்தாற் போல் வாசித்து ஒலிகளை எழுப்புவர்.

மோர்ச்சிங்கு

இதைத் தந்தி வாத்தியங்களில் ஒன்று எனச் சொல்லலாம், வளைந்த பருதியை வலது கையில் பிடித்துக்கொண்டு, நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் பருதியை உதடுகளுக்கிடையே பொருத்தி நடுத் தந்தியின் நுளியை ஆடகாட்டி விரலால் தட்டி வாசிக்கப்படுவது. இதுவும் கச்சேரிகளில் ஒரு பக்க வாத்தியமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

ஹார்மோனியம்

ஆங்கில மொழியில் ஈட் என்று சொல்லப்படும் வாத்திய வகைகளுள் ஒன்று ஆஸ்டிரியா நாட்டிலிருந்து வந்தது. இதை ஐரோப்பாவில் பிச்சைக்காரர்களே பெரும்பாலும் வாசிப்பர். இது மேலை நாட்டு வாத்தியக் கோஷ்டியில் இடம் பெறுவதில்லை. இந்நாட்டில் சிறுவர் சிறுமியர் எளிதில் சங்கீதம் கற்றுக்கொள்ளுவதற்கு ஏற்றதாகக் கருதப்பட்டுப் பயிலப்படுகின்றது. நாடக மேடையிலும் பஜனை கோஷ்டியிலும் தவறாமல் காணப்படுவது. ஆயினும் இசையின் நுண்மையை யுணர்ந்தவர்கள் இதிலிருந்து வரும் ஒலியைச் சகிக்க மாட்டார்கள் அவர்கள் இதை இசையல்ல இரைச்சலே என இகழ்வர். இக்கருவியானது இசைஞானம், சுருதி, கமகம் குழைவுகளை மறைத்து தமிழிசை இசையைக் குலைக்கிறது. இதனால் இசைக்குப் பல கெடுதல்களே விளைந்துள்ளன. இதை இசையரங்குகளிலிருந்து விலக்கி வருகின்றனர்.

ஜலதரங்கம்

பீங்கான் கிண்ணங்களில் பல அளவில் நீர் வார்த்துச் சுருதி அமைத்துக் கொண்டு ஒரு சிறு கழியால் தட்டி வாசிக்கும் ஒரு வகை வாத்தியமே இது.

இத்தனை இசைக் கருவிகளுமே தமிழர்களின் வாழ்வியல் முறையில் கலந்த ஒன்றாக காணப்படுவது சிறப்பு தன்மை வாய்ந்ததாகும். நமது தலைக்கழகங்கள் இந்தியக் கருவிகளையே, தமிழ் நாட்டு இசைக்கருவிகளையே பயிலவேண்டும். இசைக் கருவிகளைப் பொருட்காட்சியிலும் இசை மாநாடுகளிலும் வைத்து விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். பழைய கூத்துக்கள், நாடகங்கள், ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் முதலிய விஷயங்களில் நமது ஊக்கம் வளருவதைப் போல் பண்டைய இசைக்கருவிகளிலும் ஊக்கம் செலுத்த வேண்டும். பண்டை இசைக் கருவிகளைப் பாதுகாப்பதை விட அவற்றைப் புதுப்பிப்பதும் காலத்திற்கேற்ற முறையில் சீர்திருத்தி உருமாற்றி அமைப்பதும் கடமையாகும். ○

அரசியல் இன்று தொழிலாகி விட்டது. இதற்கு பேச்சு திறமை இருந்தால் போதும். கல்வித்தகுதி ஏதும் தேவையில்லை. எனவே ஜனங்களே எல்லோரும் அரசியல்வாதியாகுங்கள்.

—செயா—

காலச்சுழி

ஈரம் கொட்டிய மழை துளி இரவில்
இழுப்பு இரும்வில்
எழுபது வயது அவதியின் முடிவு
சாரா டீச்சர்

சவபெட்டி வீடு கடந்த போது
எழுத்து கூட்டி தந்த நினைவுகள்

எவனெல்லாமோ
எத்தனையோ தடவை
தூக்கி போட்ட பட்டங்களும் பழசாய்
கரையான்கள் மட்டும் அண்டவில்லை

காதலின் நாட்களும்
கையிடுக்கு சிகெரட்டு புகை கதைகளும்
காணாமல் போன வருடங்கள்

ஆணியடித்த விருட்சங்களின் கிளைகள்
பெருங்காற்றில்
தூக்கியெறிந்தன தூர திசையில்

டீச்சரின்
சாவுக்கு நனைந்த கண்கள்
சாகாமலிருக்கும்
என்னுயிருக்காக இப்போது ஈரங்களுடன்.

— ஐ. கென்னடி

- வைரமுத்து, மு. மேத்தா பிரபஞ்சன், பாலகுமாரன் போன்றோ-
ரையும் குமுதம், தினமலர், ராணி, தேவி போன்ற பத்திரிக்கை
களையும் குப்பை என்று கூறுபவர்கள் தங்கள் இரு தொடை இடுக்கு
களிலும் ஒளித்து படிப்பதை பார்த்து கேட்டால் எதிர்க்கடைக்காரரிடம்
வாங்கியது என மழுப்புகிறார்கள்.

ஏன் இந்த வேடம்?

— மீரம் —

பாடல்

ஆரு செவி சாய்ப்பது

- நூறு ரூவா நோட்டை
கொஞ்சம் முன்னே மாற்றி
மிச்சமில்லை ரூவா மிச்சமில்லை ...
- பத்து காசு வித்தபொருள்
பத்து ரூவா ஆச்சது
பத்து காசு துட்டுக்கின்று
பயனில்லாமப் போச்சது... (நூறு ரூவா)
- கடலில் உள்ள மீனுக்கெல்லாம்
தீனி போட்டதாரு?
கடலு மீனு கரைக்கு வந்தா
கடின வெல போவுது .. (நூறு ரூவா)
- ஓட்டுக்காக பேச்சு கேட்டு கேட்டு
காதடச்சுப் போச்சது
நாட்டு மக்கள் வெல ஏற்றத்துனால்
நடுத்த தெருவுல நிக்கிது... (நூறு ரூவா)
- கட்டுபாடில்லாம வெலே
மேலே மேலே ஏறினால்
நோட்டு கட்டில்லாதோர் வாழ்க்கை
மேலும் மேலும் கஷ்டமே (நூறு ரூவா)
- அதிக வெலே கொடுமையினால்
அவதிகளுமாச்சது
ஆர். பி. என். ஆசானுக்க பாடலுக்கு
ஆரு செவி சாய்ப்பது (நூறு ரூவா)

-- ஆர். பி. என். ஆசான்.

(வான்வில் இலக்கிய பண்ணையில் பாடிய பாடல் இது.)

குமரிமாவட்ட திற்பரப்பு அருகே வசித்து வரும் இப்பாலாசிரியர் சகல கலைகளிலும் கைதேர்ந்த தமிழ் கலைஞர். 66 வயது தொட்டு விட்ட முதியோராய் வாழ்க்கையை விரட்டிக்கொண்டிருக்கும் இவர் நாடகம், தல்லுக்கவி, வில்லிசை, பொய்க்கால் குதிரையாட்டம், மஸ்தரபாட்டு, களரி, சிலம்பம் உட்பட அப்பியாச அடிமுறை, அடவு கலைகளிலும், இளம் வயதிலேயே தலை சிறந்தவராக விளங்கி வரும் இவர் தமிழ் மண்ணின் இக்கலைகளை தன் நெஞ்சோடு. இன்றும் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார். 200-க்கு மேற்பட்ட தமிழ் மலையாள மொழி நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். தற்போது அரசின் உதவித் தொகைக்காக பல வருடங்களாக காத்திருப்போர் பட்டியலில் உள்ள எண்ணற்ற கலைஞர்களுள் இவர் பெயரும் அடங்கும்.

--சாந்தி ஜோசப்

வாடை

முளை விட்ட
வீதிச் செடிகளில்
வாசமில்லை

வெட்ட வேண்டும்
வேர்களோடு

நடுகின்றோம்
மரக்கன்று
முளைக்கும் கிளைகள்
மூலிகைகளாக மாறும்

பூக்களின் வாசங்களை விட
மூலிகையின் வாடையே
இனி இங்கு தேயுவ

— சுதரா —

நூல் விமர்சனம்

கொம்பியெ

ஆதிக்கங்களால் சிதைந்து வருகின்ற விளவங்கோடு பகுதியின் மண்சார்ந்த பேச்சுமொழியை மலைத்தமிழாக கூறும் செல் சேவிஸ்-ன் 'கொம்பியெ' கவிதை தொகுப்பு மலையாள மொழி தோற்றத்திற்கு வித்திட்டதான மொழிக் கூறுகளுடன் வெளி வந்துள்ளது.

...இப்பவும் பேடி காட்டுவினும்
வலிய மூப்பன் மாருவ ...

— பக்கம் 45

... ஓர்ம வருவு
பொண்ணும் பிள்ளியளும்
தின்னு எளிச்சினுமோ ...

— பக்கம் 21

இப்படி தன்னோடு பின்னியிருக்கும் தமிழ் வாழ்வியல் சூழலை தன் நூலில் பதித்திருக்கும் நூலாசிரியர் இத்தொகுப்பு மூலம் தமிழ்-பண்பாட்டுக்கு வரபிரசாதமாக கிடைத்துள்ளார் எனலாம்.

10 பனைகளை விற்று தகர்ந்து வரும் மலைத்தமிழை அதன் வாசம் குலையாமல் நூலாக நம்மிடம் நீட்டியிருக்கும் இவர் போன்ற படைப்பாளிகளின் நூல்கள் மேனாடுகளில் என்றால் லட்சகணக்கில் முதலீட்டியிருக்கும். என்ன செய்வது இது இந்தியா.

— அ. சௌபா

சிறப்புக் கட்டுரை

கேரளம் இனிப்பும் கசப்பும்

--- எம். ஷாகுல் ஹமீது, பாலக்காடு.

எட்மண்ட் ஹிலாறியும் டென்ஸிங்கும் எவ்வெஸ்டின் உச்சியில் கொடியை நாட்டி, வெற்றிக் களிப்பில் திமிர்ந்த போது 'சாயா. வேணா ஸாரே' என்று கேட்டபடி ஆனி பறக்கும் சாயாவுடன் வந்தானாம் ஒருவன். இப்படி சயம் பீற்றிக் கொள்வதில் வல்லவர்களான மலையாளிகள்-பேரளவுக்கு நாயர்கள் மறந்தும் அந்த 'வல்லவன்' ஓர் ஈழவனாக, ஒரு புலையனாக, ஒரு சிறியன் கிறிஸ்தவனாக, ஒரு முக்குவானாக, ஒரு மாப்பிள்ளை முஸ்லீமாக இருக்காமல் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்வார்கள். இது கேரளாவின் அனைத்துத் துறைகளிலும் காணப்படும் அம்மணமான உண்மையாகும்.

'பைத்தீயக்கார வீடு'

புதிதாக ஒருவரோடு அறிமுகமாகும் போதே அவரது பெயரை அல்லது ஊரை வைத்து அவரது சாதியை அறிந்து கொள்ளத்துடிப்பது அவர்களிடையே காணப்படும் பிறவிக்குணம். அப்படியே கண்டறிய இயலாவிட்டால் 'வாறொன்றும் இல்லே'? (வால் ஒன்றும் இல்லையா?) என்று வாய் திறந்து கேட்டே விடும் வழக்கம் அன்மைக்காலமாக மறைந்து வருவதாக தோன்றுகிறது. பொதுவாக நாயர், நம்பியார், நாயனார், மேனோன், பணிக்கர், பிள்ளை, குறுப்பு, முத்தது, இளையது, கைமன், மாரார் பொதுவாள் என்று பலவகை 'வால்கள்' உண்டு. ஒருவரின் சாதியை அறிய வேண்டும் என்ற அரிப்பு பலரிடமும் காணப்படுகிறது. சிறப்பாக 'படித்தவர்க்கத்தாரிடம்' இது அதிகமர்ப்பரவி தீராத நோயாய் சொறிப்பட்டு வருகிறது. இந்தியச் சாதிகளின் வரலாறு இதுவரை எழுதப்படாத ஒன்று என்றே கூறவேண்டியிருக்கிறது தர்ஸ்டனும் அனந்த கிருஷ்ண அய்யரும் தென்னிந்தியச் சாதிகளின் வரலாற்றை எழுதிடத் துவக்கம் குறித்தார்கள் ஆனால் எவருமே அதை முழுமைப்படுத்த இன்னும் முனையவில்லை. வந்துள்ள 'வரலாற்று நூல்கள்' எல்லாம் பொய்யுரையும் புனைந்துரையும் புகழூரையும் நிறைந்த புளுகு மூட்டைகளே தவிர வரலாறு அல்ல. நம்நாட்டுச் சாதிகளின் வரலாறு அனைத்துமே குழப்பத்தைத் தருவன. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறு சிறு இனங்களின் சேர்க்கையே நாயர்குலம் என்பர். இன்றும் கூட கண்ணூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பூர்வீகத் தமிழரான வாணியர்கள் நாயர்களாக மாறிவருகிறார்கள்.

சிறையின்கீழ், காஞ்சிரப்பள்ளி வட்டங்களில் வாழும் 'இடைசேரி நாயன்மார்' கோவை மாவட்டம் காங்கேயத்திலிருந்து 17-ஆம் நூற்றாண்

டில் குடியேறிய கோனார்களாவர். நாயர்களில் இல்லம், துருவம், பாரத மங்கலம், தமிழ்ப்பாதம் என நான்கு முக்கியப் பிரிவினர் உள்ளனர். நாயராசிப் போன தமிழர்களே 'தமிழ்ப்பாதம்' என்ற பிரிவினர்.

ஈழவரிலும் பாண்டி ஈழவர், சாந்நார், தீயர், வடுகர், சேவகர், இல்லத்தார், ஊராளி எனப் பலப் பிரிவுகள் உள்ளனர். தீயரைச் சேனான் மார் (சணான்மார்-சான்றான்மார்) என்று கம்மாளர் குறிப்பிடுகிறார்கள். கொல்லம், திருச்சூர் மாவட்டங்களில் பல சான்றோர்களே (நாடர்களே) ஈழவராகியுள்ளனர் ஈழவர் என்ற பிரிவில் இலங்கையில் நின்று குடியேறிய வர்களாவர். 'ஈழம்' என்பது இலங்கையின் பழைய பெயராகும். இன்றைய வேளாளரில் பலரும் ஈழவரே என்பது மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளில் ஒன்றாகும். யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலரை 'ஈழத்துச்சாணார்' என்றே அங்குள்ள அந்தணர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவரான முக்குவர்கள் வழிபடும் கோயில்களில் பூசைமொழியாக லத்தீன்மொழி இருந்தபடியால் அவர்களை 'லத்தீன் கிறிஸ்தவர்கள்' என்றார்கள். அதைப்போலவே சிறியன் கிறிஸ்தவர்கள் 'சிறியக்' மொழியில் முன்பு பூசை நடத்தி வந்ததால் அப்பெயரில் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் 'கானானிய கிறிஸ்தவர்கள்' யேசு பிறந்த நாட்டிலிருந்து குடியேறியதாக கதையளக்கிறார்கள் சிலர் நம்புதிரிகளின் பூர்வீகம் முக்குவாலம் என்பதை மறந்து தங்களது முன்னோர்கள் 'நம்புதிரிகள்' என்று இறுமாந்து கொள்கிறார்கள். அண்மைக்காலமாக கோட்டையம், திருவனந்தபுரம் பகுதிகளில் உள்ள சிறியன் கிறிஸ்தவர்கள் தம் பெண்களைக் கிறிஸ்தவ நாடர்களுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுப்பது அதிகாரித்து வருகிறது.

கேரளத்து முஸ்லீம்களில் ஏறத்தாழ பாதிபேர் (சுமார் 35 லட்சம்) ராவுத்தர், லெப்பை, மரைக்காயர் போன்ற மரபைச்சேர்ந்த தமிழராவார். இன்றளவும் திருவனந்தபுரத்து லெப்பைகளும் கொல்லம், இடுக்கி, பத்தினம் திட்டா, கோட்டையம், பாலக்காடு, மாவட்டங்களில் வாழும் ராவுத்தர்களும் தங்கள் வீட்டு மொழியாக தமிழையே பேசிவருகிறார்கள். தென்கேரளத்து ராவுத்தர்கள் திருச்செந்தூர் தென்காசி வட்டங்களில் நின்று குடிபுகுந்த சான்றோராவர். தமிழ் முஸ்லீம்கள் பெரும்பாலும் சான்றோர், முக்குவர், ஆசாரி, கேரளமுதலியார், வேளாளர் போன்ற மரபைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள் மாப்பிளா முஸ்லீம்கள் மிகப்பலரும் தீயரே. கண்ணூர் வட்டத்தில் நம்புதிரிகளில் சிலர் முஸ்லீம்களாக மாறியுள்ளனர். அவர்களைத் திப்புசல்தான் கட்டாயப்படுத்தி மதம் மாற்றியதாக கூறுகிறார்கள். 'கோயிகள், தங்கள்' என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் அவர்களது இல்லங்களில் நிலவினக்கு (குத்து விளக்கு) ஏற்றப்படுவது மரபாக இடுத்து வருகிறது.

மலபாரிலுள்ள தமிழ் முஸ்லீம்களான இராவுத்தர்கள் மாப்பினா முஸ்லீம்களைத் தாழ்ந்தவர்களாகவே கருதுகிறார்கள். 'மாட்டிற்சசி தின்னும் மாப்பிள்ளைக்கு' பெண் கொடுப்பதிலும் எடுப்பதிலும் இன்றும் தயக்கம் நிலவுகிறது. கோழிக்கோட்டு மாப்பினா முஸ்லீம்களில் சிலர் வறுமை காரணமாக இளம் பெண்களைக் கிழட்டு அரபிகளிடமிருந்து 'மொகர்' பெற்று தற்காலிகத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் வழக்கம் அண்மைக்காலம் வரை இருந்து தற்போது அருகி வருகிறது. இதற்கு 'அரபிக் கல்யாணம்' என்று பெயர். வயல்களிலும் தோட்டங்களிலும் வேலை செய்யும் முஸ்லீம் பெண்களை மலபாரில் தான் பார்க்க முடியும். முஸ்லீம்கள் நிறைந்து வாழும் பலமாரில் தான் தமிழரான காயிதேயில்லத் முகமது இஸ்மாயில் தொகுதிக்குச் செல்லாமலேயே நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று வந்தார். பாலக்காட்டின் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான சுன்னாசாகிப், கூட்டத்தைக் கலகலக்க வைக்கும் செந்தமிழ்ப் பேச்சாளர். கம்பராமாயணத்தைக் கரைத்துக் குடித்தவர். பிறப்பால் உருது முஸ்லீம்.

ஈழவரைக் கொட்டி அல்லது கொம்பாளன் என்றோ, கிறியன் கிறிஸ்தவனை வால்முக்குவன அல்லது தாறா முட்டை என்றோ, நாயரைச் சூத்திரன் என்றோ, முஸ்லீமை துலுக்கன் என்றோ அழைத்தால் உதை கிடைப்பது உறுதி.

நாயர்களின் நாயர்சர்வீஸ் சொசைற்றியும் (N.S.S) ஈழவர்களின் ஸ்ரீ நாராயண தர்ம பரிபாலனயோகமும் (SNDP), மாப்பினா முஸ்லீம்களின் முஸ்லீம் எஜீக்கேஷனல் சொசைற்றியும் (M. E. S.) கேரளத்தின் மகத்தான சக்தி வாய்ந்த சங்கங்கள். சாதீயத்தில் உறைத்து போன கேரளத்தை மீட்பது எளிதல்ல. கேரளம் வழியாக பயணம் செய்த சுவாமி விவேகானந்தர் அங்கு நிலவிய சாதீய கொடுமைகளைக் கண்டு கேரளத்தை 'ஒரு பைத்தியக்கார விடுதி' (Lunatic Asylum) என்று வருணித்தார். அதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கேரளத்தின் மீது படை யெடுத்த திப்புசல்தான் 'நாகரிகமோ பண்பாடோ, இல்லாதவர்கள் என்று அந்நாட்டு மக்களைக் கடுமையாக தாக்கி அறிக்கை வெளியிட்டார். 'ஒரு சாதி ஒரு மதம் ஒரு தெய்வம்' என்னும் தமிழ் முனிவர் திருமுலரின் கொள்கையைத் திருப்பிச் சொன்னார் ஸ்ரீ நாராயண குரு, அதை ஒரு சாதி அது ஈழவசாதி என்று கிண்டலடிக்கிறார்கள் நாயர்கள்.

தெக்கன்மார் கள்ளன்மார்

குமரிமாவட்டம் பிரிந்து போக மலபார் வந்துசேர புதிய கேரளம் 1-11-1956 இல் உருவாயிற்று. அதற்கு முன்னால் 'திருவிதாங்கூர் நாடு ஒரு தனித்தீவு போலவே விளங்கியது. அங்கு நுழைந்த போர்த்துக்கீசியர், டச்சுக்காரர் ஆகியோரும் ஜெர்மன், பெல்ஜியம் இங்கிலாந்து நாட்டுப் பாதிரியர்களும் மேனாட்டு நாகரீகத்தைத் தூவினார்கள். அதனால் உலகியல் அறிவைப் பெற்றார்கள். ஆனால் அங்கிருந்த நாயர்களில்

மிகப்பலர் தங்களைச் 'சூப்பர்' மனிதர்களாகவே கருதி மற்றவர்களை மதிக்க மறந்தார்கள். அதனால் மற்றவர்களும் அவர்களைக் 'கண்டால் அங்கத்தை' காணாவிட்டால் என்றே மதித்தனர்.

பிழைப்புத்தேடி மலபார் சென்ற திருவிதாங்கூரின் அங்குள்ள மக்களைச் சுரண்டியதால் மலபார்மக்கள் அவர்களுக்குக் கொடுத்த பெயர் 'தெக்கன்மார் கள்ளன்மார்'! இக்குற்றச்சாட்டுக்கு நாயன்மார் மட்டுமல்லர் 'நஸ்ராணிகள்' எனப்படும் சிறியன் கிறிஸ்தவர்களும் உள்ளானார்கள் என்பதையும் மறைக்க முடியாது பிழைப்பு தேடி மலபாரில் புகுந்த சிறியன் கிறிஸ்தவர்களில் சிலர் காடுகளையும் மலைகளையும் வளைத்துப்போட்டு, குறுகிய நாட்களில் குபேரர்களாக மாறியதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டது. ஆனால் உழைப்பிலும் கஞ்சத்தனத்திலும் அவர்களுக்கு இணையாக வேறு எவரும் இல்லாமல் போனதும் ஒரு காரணம் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

அரசியல் விளையாட்டு

கேரளத்து அரசியல், கலை, இலக்கியம் பண்பாடு அனைத்துமே நான்கு சாதிகளுக்குள் அடங்கிக் கிடக்கிறது. ஆட்சியை அமைப்பதும் கவிழ்ப்பதும் நாயர், ஈழவர், சிறியன் கிறிஸ்தவர், மாப்பினா முஸ்லீம் ஆகியோரே. இந்த பரசியமான இரகசியத்தை வசமாக மறைத்து ஈழவர் களையும், புலையர், கம்மாளர், மீனவர், எழுத்தச்சன் போன்ற சிறுசிறு சமூகங்களையும் திரட்டி கம்யூனிசப் போர்வையில் ஆட்சி பீடமேறியவர் இ. எம். சங்கரன் நம்பூதிரிப்பாடு மட்டுமே. தந்திரசாலியான அந்த மலையாளத்து அந்தணரைத் தவிர்த்து மேற்சொன்ன நான்கு சாதியைச் சேர்ந்தவர்களே கேரள முதலமைச்சராக வந்துள்ளார்கள். அவர்களே வரமுடியும் ஆனால் தமிழ்நாட்டில் பெரும்பான்மை சமூகங்களான வன்னியர், தேவர், அரிசனம், கவுண்டர், போன்றாரை மோதவிட்டு சிறுபான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்த புத்திசாலிகள் முதலமைச்சர்களாக வந்து விடுகின்றார்கள் என்பதையும் நினைத்துப் பார்த்து கேரள-தமிழ்நாடு அரசியல் முரண்பாடுகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கேரள அரசியலில் ஒரு வேடிக்கை என்னவெனில் ஓர் ஈழவன் முதலமைச்சராக வந்துவிடாமல் பார்த்துக் கொள்வதில் நாயரும் கிறிஸ்தவனும் முஸ்லீமும் ஒரே ஆணியில் நிற்பது தான். கே. ஆர். கௌரிக்கும் சுசீலா கோபாலனுக்கும் முதலமைச்சர் பதவி கைக்கெட்டியும் வாய்க் கெட்டாமல் போனதன் இரகசியம் இது தான் 1956-ல் கேரளம் அமைந்த பின்னால் நேருவும், காமராஜரும் காங்கிரஸில் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலத்தில் ஈழவரான ஆர். சங்கர் சிலகாலம் முதலமைச்சர் பதவியென்னும் முள்கிரீடத்தைத் தரித்து அவதிப்பட்டது பழைய வரலாறு. முள்ளை முள்ளால் எடு என்றாற்போல ஈழவனை, ஈழவனை வைத்தே தோற்கடிப்பார்கள். பழைய திருவிதாங்கூர் நாட்டில் முதலமைச்சராக இருந்த சி. கேசவன் (ஈழவர்) என்பார். தமது 'ஜீவிதசமரம்' என்னும் வாழ்க்கை

வரலாற்று நூலில் 'ஓர் ஈழவனை ஒரு நாயர் புகழ்ந்து பேசுகிறான் என்றால் அந்த ஈழவன் தன் சொந்த சமுதாயத்திற்கு எதிராக ஏதோ ஒரு தீங்கு செய்திருக்கிறான் என்று பொருள்' என்று தரும் குறிப்பு, பொருள் நிறைந்த ஒன்றாகும். ஆனால் ஈழவரிடம் நண்டு குணம் அதிகமாக உண்டு என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது.

கிறிஸ்தவம் தந்த கல்வியாலும் கம்யூனிச ஆட்சியாலும் கேரளத்தில் பேரளவு சமத்துவம் ஏற்பட்டது என்பது உண்மையே எனினும் சாதிய சமய, மொழி வட்டாரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது என்று கருதப்படும் கம்யூனிச இயக்கங்களில் அதிக அளவில் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தார் இருந்த போதும் ஒரு நாயரோ நம்பூதியோ தான் தலைமைப் பீடத்தைத் தந்திரமாக தக்கவைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் சௌகரியமாக மறைக்க முடியாது ஆட்சியின் அனைத்து படிகளிலும் நாயர்களின் ஆதிக்கமே நின்று திலவுகிறது இன்றளவும்.

மலையாள இலக்கியம்

மலையாளத்தின் முதல் இலக்கியமான 'இராமகதாபாட்டு' அய்யாப்பிள்ளை ஆசான் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. முழுக்க முழுக்க நெய்யாற்றின்கரை வட்டாரச் சான்றோர் சாதியினரின் மொழியில் இந்நூல் அமைந்திருப்பதை எவ்வளவு தான் மறைக்க முயன்றாலும் உண்மை அதுதான். இவ்வேட்டின் ஒரு பிரதி நெய்யாற்றின்கரை வட்டத்தைச் சேர்ந்த விழிஞம் அருகேயுள்ள 'அவ்வாவடு துறை' என்ற ஊரிலும் மற்றொரு பிரதி இன்று குமரி மாவட்டமாக தமிழ்நாட்டில் இணைந்து விட்ட பழைய திருவாங்கூர் பகுதியில் குழித்துறை என்னும் ஊரிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டது என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். தொடக்க கால மலையாள இலக்கியங்களை அப்படியே தமிழ் எழுத்துருவில் அமைத்து விட்டால் அவையாவும் தமிழின் ஒரு வட்டார வழக்கு நூல்களாக மாறிவிடும்.

மலையாள மொழியின் தந்தை எனப்படும் துஞ்சத்து எழுத்தச்சன் செக்காலர் குலத்தைச் (வாணியர்) சேர்ந்த ஒரு தமிழரே. மலையாளத்தின் முப்பெருங் கவிஞர்களாகப் போற்றப்படும் உள்ளூர் பரமேஸ்வர அய்யர், குமாரன் ஆசான், வள்ளத்தோன் நாராயணமேனோன் ஆகிய மூவரில் முதல்வர் அசல் தமிழரே. கி பி 14-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மலையாளத்தின் முதல் இலக்கண நூல் 'லீலாதிலகம்'. பெயர் தெரியாத அந்நூலாசிரியர் அந்நூலை ஒரு தமிழ் நூல் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். மலையாளத்தின் இரண்டாவது இலக்கண நூல் 1851-இல் வெளிவந்தது. 'மலையாள லியாகரணம்' என்னும் அந்நூலைப் படைத்தவர் ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த ருண்டர்ட். மூன்றாவது இலக்கண நூலான 'கேரள பாணினியம்' 1895-இல் வெளிவந்தது. இதுவே மலையாளத்தின் முழுமையான இலக்கண நூல் எனலாம். இந்நூலை எழுதியவர் ஏ. ஆர். ராஜா ராஜவர்மா பந்தளத்து அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். பந்தளத்து அரசர்

கள் மதுரையில் நின்று குடிபுகுந்த பாண்டிய அரசமரபைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இன்றும் அவர்கள் தங்கள் குல தெய்வமாக மதுரை மீனாட்சியையே வழிபடுகிறார்கள். 'மதுரை மீனாட்சியே துணை' என்ற தொடரை அவர்களது அரண்மனை வாயிலில் காணலாம். பின்னாளில் மருமக்கள் தாயத்தை ஏற்று நம்பூதிரிமாரோடு உறவு கொண்ட இவ்வரசமரபு தமிழ்த் தன்மையை இழந்தது. ஏ. ஆர். ராஜராஜவர்மாவின் தந்தையார் வாசு தேவனும் ஒரு நம்பூதிரியே.

இன்று ஆங்கில மொழி கலந்து பேசுவதும் எழுதுவதும் பெருமைக்குரியவனவாகக் கருதப்படுவது போல 17, 18, 19 நூற்றாண்டுகளிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வடமொழி கலந்து பேசுவதும் எழுதுவதும் பெருமையாக கருதப்பட்டன. நம்பூதிரிமாரும் தமிழரான அய்யர்களும் இத்தவறைச் செய்தார்கள். அவர்களின் எடுபிடிகளாகச் செயல்பட்ட நாயர்களும் அதையே (ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தோன்றிய 'படலர் இங்கிலீஷ்' போல) பின்பற்றிப் பேசினார்கள், அதனால் துவக்க கால மலையாள இலக்கியம் வடமொழி பரண்டித்தியம் பெற்றவரிடையே மட்டுமே இயங்கியது.

மேனாட்டாரின் வருகை எல்லா இடங்களையும் போலவே கேரளத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. கேரளத்தின் முதல் அச்சகம் 1577-இல் கொல்லத்தில் நிறுவப்பட்டது இந்தியமொழி ஒன்றில் அச்சிட்டு வெளியான முதல் நூலான 'தம்புரான் வணக்கம்' அங்கு அச்சிடப்பட்டது. அது ஒரு தமிழ் நூல் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் ஒவ்வொரு தமிழனும் பெருமை கொள்ளலாம். அதே அச்சககூடம் பின்னர் கொச்சிக்கு இடமாற்றம் செய்தபோது அங்கும் அதே நூல் 1579-இல் 'கிறிஸ்தியானி வணக்கம்' என்ற பெயரில் அச்சிடப்பட்டு வினியோகிக்கப்பட்டது ஆக மொத்தம் 16-ஆம் நூற்றாண்டுவரை கேரளம் முழுவதும் தமிழே மக்கள் மொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் இருந்தது என்பது மறைக்க முடியாத உண்மையாகும்.

1821-இல் பெஞ்சமின் பெயிலி என்னும் மேனாட்டார் கோட்டயத்தில் கிறிஸ்தவ மிஷன் பிறஸ் (C.M. S. Press) என்ற அச்சக் கூடத்தை நிறுவினார். இவரே மலையாள அச்சடியின் தந்தை எனக் கருதப்படுகிறார் 1834-இல் சுவாதி திருநாள் மகாராஜா காலத்தில் திருவனந்தபுரத்தில் முதல் அரசு அச்சககூடம் (Government Press) தோன்றியது. அங்கு முதன் முதலில் வேலை பார்த்தவர்கள் அனைவரும் நாகர்கோவிலைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது. அவர்களே அங்கு புதியதாக வேலைக்கு சேர்ந்தவர்களுக்கு அச்சடிக்கும் கலையைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

1838-இல் ஜெர்மன் நாட்டு அறிஞர் ஹெர்மன் குண்டர்டின் வருகைக்குப்பின் மலையாள மொழி வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. அரிய மலையாள அகராதியைத் தயாரித்து வெளியிட்டார். தலைசேரியில் 1845-இல் பாஸல் மிஷன் (Basal Mission) என்னும் கிறிஸ்தவ சபையினர்

‘தலசேரி மிஷன் பிறல்’ என்ற அச்சுக்கூடத்தை நிறுவினர். அங்கிருந்து மலையாளத்தின் முதல் பத்திரிகையான ‘ராஜ்ய சமாச்சாரம்’ 1847-இல் வெளிவந்தது.

1886-இல் மலையாளத்தின் முதல் நாவலான (நாவலா நாடகமா?) ஆள் மாறாட்டம் வெளிவந்தது. அது ஷேக்ஸ்பியரின் Comedy of Errors என்றும் நாடகத்தின் அப்பட்டமான தழுவலாக இருந்தது. 1887-இல் அப்பு நெடுங்காடி என்பவரின் ‘சூந்தலதா’ என்ற நாவல் வந்தது. அதை தொடர்ந்து ஒய்யாரத்துச் சந்து மோனோனின் ‘இந்துலேகா’ 1889-இல் வெளியாயிற்று. 1891-இல் சி. வி. இராமன் பிள்ளை என்பவர் வாள்ற்றர் ஸ்காட்டின் ‘Gvanhoe’ என்றும் ஆங்கில நாவலின் பாணியைப் பின்பற்றி ‘மார்த்தாண்டவர்மா’ என்னும் நாவலைப் படைத்தார். இதுவே மலையாளத்தின் முதல் சரித்திர நாவல்.

தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை, கேசவதேவ், வைக்கம் முகமது பஷீர், எஸ். கே. பொற்றேக்காடு ஆகியோர் வந்த பின்னரே மலையாள நாவல் தனி அடையாளத்தைப் பெற்றது. தகழியின் செம்மீன், ‘தோட்டியின் மகன் முதலியன் புகழ்பெற்றவை. எனினும் உலகம் போற்றும் செம்மீனில் ஆல்புழை வட்டார மீனவர்களின் வாழ்க்கையோ பண்பாடோ மொழி நடையோ அதே போல் அமையவில்லை என்னும் கருத்தை அப்படியே தள்ளிவிட முடியாது கேசவதேவின் ‘ஓடையில் நின்னு’ வைக்கம் முகமது பஷீரின் என்னுடைய பாட்டனாருக்கு ஒரு யானை இருந்தது’ எஸ். கே. பொற்றேக்காட்டின் ஒரு தேசத்தின் கதையும் மகத்தானவை.

தகழியின் ‘கயிறு’ விலாசினியின் ‘அவகாசிகள்’ போன்ற தலையணை நாவல்களும் மலையாளத்தில் தோன்றியுள்ளன தகழி, கேசவதேவ் உறுப்பு, எம். டி. வாசுதேவன் நாயர், விலாசினி, திக்கொடியன், சி. ராதா கிருஷ்ணன் போன்றாரை நாயர்களும், எஸ். கே. பொற்றேக்காடு, ஓ. வி. விஜயன், சுரேந்திரன், முகுந்தன், ஜீ. விவேகானந்தன் போன்றாரை ஈழவர்களும், வைக்கம் முகமது பஷீர், புனத்தில் குஞ்சுபுதுன்னா போன்றாரை முஸ்லீம்களும், முட்டத்துவர்க்கி, கானம் ஈ. ஜே., சாறாம்மா தோமஸ் போன்றாரைச் சிறியன் கிறிஸ்தவர்களும் தூக்கிப் பேசுவதும் ஒப்பிட்டுப் பேசுவதும் எதிர்காலத்தில் மலையாள இலக்கியத்தை யே கேவலப்படுத்தும் நிலைக்கு கொண்டு சென்று விடும்.

மலையாளத்தில் இதுவரை வந்துள்ள நாவல்களில் வைக்கம் முகமது பஷீரின் ‘என்னுடைய பாட்டனாருக்கு ஒரு யானை இருந்தது’ ஓ. வி. விஜயனின் ‘கலாக்கின்றே இதிகாசம்’ எம். டி. வாசுதேவ நாயரின் ‘இரண்டாம் ஊழம்’ ஆகியன மட்டுமே தரம் வாய்ந்தவை என்று சொன்னால் சிலர் உதைக்க வரக்கூடும். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் மேற்சொன்ன மூன்று முன்னணி எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை விட கோட்டயம் புஷ்பநாத், பேற்றம் போஸ் பேரன்றோரின் மர்ம-மந்திரவாத நாவல்களும், முட்டத்துவர்க்கி, கானம் ஈ. ஜே. போன்றாரின் ‘பைங்கிளிக்

கதைகளுமே' அதிக அளவில் படிக்கப்படுகின்றன என்பது பரிதாபத்துக்குரியது. வாசகர்கள் தீவிரமான எழுத்துக்களை விட இலகுவானவற்றையே வாசிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதையே இது காட்டுகிறது.

தமிழில் நா. பார்த்தசாரதியின் குறிஞ்சிமலர், ஜெகசிற்பியனின் ஜீவகீதம், சொர்க்கத்தின் நிழல், பிரபஞ்சனின் வானம் வசப்படும், தி. ஜானகிராமனின் மோகமுள், செ. யோகநாதனின் 'நேற்றிருந்தோம் அந்த வீட்டிலே' சுந்தரராமசாமியின் ஜே ஜே. சில குறிப்புகள் போன்ற நூவல்களுக்கு இணையாக ஒரு நாவல் இன்னும் மலையாளத்தில் தோன்றவில்லை என்பதே இருமொழி அறிந்த நடுநிலையாளர் கண்டறிந்த சத்தியம்.

தமிழர்கள் ஆங்கிலம் கலந்து பேசுவதையும் காஸ்ட்டை (Pant) அணிவதையும் கிண்டலடித்து வந்த ('இங்கிலீஷ்காரனின் புதல்வர்' என்று) கேரளவாசிகளில் சிலர் 1970 களில் ஆங்கிலமோக வலைக்குள் வீழ்ந்தனர். நடை, உடை, பாவனையில் படித்த அல்லது வசதியான தமிழர்களைக் 'காப்பி'யடித்து விட்டு, ஏதோ தாங்களே முதல் முதலில் கண்டறிந்தவர்களைப் போல் நடக்கத்துவங்கினர். லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியங்களையும் கறுப்பர் இலக்கியங்களையும் படித்தனர் மேனாட்டுத் திரைப்படங்களையும் பார்த்தனர். இதனால் மலையாள இலக்கியத் துறையில் திடீர் மாற்றம் ஏற்பட்டது அதுவரை வங்காள இலக்கியங்களை ஒட்டி எழுதியவர்கள் தாங்கள் புதிதாக அறிந்த அல்லது பார்த்த அனுபவங்களை மலையாளப்படுத்தினர். எம். டி. வாசுதேவன் நாயர் தொட்டு புதுமலையாள நாவலாசிரியர்களின் படைப்புக்களிலும் சச்சி தானந்தன், கடமணிட்ட ராமகிருஷ்ணன், பாலச்சந்திரன் சுள்ளிக்காடு (முயரும் நாயர்களே) போன்றோரின் கவிதைகளிலும் இத்தாக்கத்தைக் காணலாம். மேலைநாட்டு இலக்கியத்தைத் தன்வயப்படுத்தி கேரள இயல்புகளுக்கேற்ப மாற்றியமைத்துக் கொண்டார்கள்.

மலையாளக் கவிஞர்கள் உள்ளத்தை ஈர்க்கும் வகையில் இசைப் புடன் கவிதை சொல்லும் அழகால் அவர்களின் படைப்புகளின் மீது ஒரு வித இலயிப்பை ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள். இந்த இசைப்புத்திறன் இன்றைய தமிழ்க்கவிஞர்களிடம் இல்லாததும் தமிழைப்பற்றி பிறமொழியார் குறைசொல்வதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. மலையாளத்தில் இன்று லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியங்களாலும் கறுப்பர் இலக்கியங்களாலும் பாதிப்படையாத ஒரு கவிஞரும் இல்லை-ஒரே ஒருவரைத் தவிர. அந்த ஒருவர் சுகதகுமாரி. கேரளத்தின் ஒவ்வொரு அசைவையும் அணுமையும் அறிந்து சுவைத்துப் பாடும் அவரே ஓரிஜினாலிட்டி உள்ள ஒரே கவிஞர் (நாயர்).

சுருங்கச் சொன்னால் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிகரங்களை மலையாள இலக்கியம் ஏணி என்ன, ஏரோப் பிளேன் வைத்தால் கூட எந்த காலத்திலும் எட்டிப் பிடிக்க முடியாது. இலங்கைத் தமிழர் இருக்கும் வரை தமிழ் இலக்கியத்தை எந்த இந்திய இலக்கியமும் மிஞ்சமுடியாது.

மலையாளத் தீரையுலகம்

மலையாளத்தின் முதல் பேசும் படமான 'பாலன்' தொட்டு பல படங்களைத் தயாரித்தவர்கள் தமிழர்களே. நெடுங்காலம் வரை மலையாளத்திரைப்படம் எவர் கவனத்தையும் ஈர்க்கவில்லை. 1965-இல் 'செம்மீன்' வெளிவந்து ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. ராமகாரியாட்டின் (ஈழவர்) கைவண்ணத்தில் உலகின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. சத்தியன் என்னும் அற்புதமான நடிகரை உலகம் அறியச்செய்தது. அதற்குப்பின் மலையாளத்திரையுலகம் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. வேகமான வளர்ச்சியை நோக்கிப் பாய்ந்தது. அதற்குதோதாக தமிழகத்தில் அரசியல் மாற்றங்கள் நிகழ்வுற்று தமிழையும் தமிழரையும் மற்றவர்கள் கேவலமாக பார்க்கும் இழிநிலை ஏற்பட்டது ஒரு தகுதியுமில்லாத எம். ஜி. ஆருக்கு சிறந்த நடிகருக்கான 'பரத் அவாட்டு' கிடைக்கும்படி பரிந்துரை செய்து சிவாஜி கணேசனின் முகத்தில் கரிபூசுவதாக நினைத்து தமிழரின் மானத்தைக் கப்பலேற்றியது ஒரு கருணாநிதியின் அரசு. தகுதியில்லாத எம். ஜி. ஆருக்கு 'பரத் அவாட்டு' கிடைத்ததை ஒரு மலையாளி கூட கிண்டல் செய்யாததில் ஆச்சரியமில்லை. தன்மானமுள்ள தமிழனோ சேத்துக்கிடந்தான்.

மலையாளத் திரையுலகம் அறிவாளிகளின் கைகளில் இருக்கிறது படித்தவர்களின் பாசறையாக விளங்குகிறது. காமக்களியாட்டங்களின் கூடங்களாக இல்லை. ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளுக்கு அங்கு மரியாதை கிடைக்கிறது. தமிழுக்குத் தங்கப்பதக்கம் பெற்றுக் கொடுத்த 'மறுபக்கம்' திரைப்படத்தை இயக்கிய கே. எஸ். சேதுமாதவனும் (ஈழவர்) ஒரு மலையாளியே மலையாள இயக்குநர்களோர் கலைஞர்களோ தாங்கள் அனுபவிக்கவேண்டும், என்பதற்காக பொய்யான காரணங்களைக் காட்டி விதவிதமான பதுமைகளை இறக்குமதி செய்வதில்லை. அறிவென்றும் மின்னல் வீசி, கோடம்பாக்கத்தில் இடிவிழுவது வரை தமிழ்த் திரைப்படம் உருப்படப் போவதில்லை.

மலையாளப் பத்திரிகைகள்

மலையாளப் பத்திரிகையிலும் சாதீயம் உண்டு. 'கேரள கௌமுதி'-யை ஈழவர் அதிகமும் வாங்குவர். மலையாள மனோரமாவை கிறிஸ்துவர் வாசிப்பர். மாத்யமம், சந்திரிகா போன்ற நாளிதழ்கள் முஸ்லீம்களிடையே செல்வாகிட முயன்று வருகின்றன. 'மாத்தூழி'யை நாயர்களே அதிகம் வாங்கிப்படிக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் நாயர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த இப்பத்திரிகை தற்போது ஈழவரின் ஆதிக்கத்திற்குள் வந்து விட்ட விவரம் பல நாயர்களுக்குத் தெரியாது. இதன் பெரும் பங்கு தாரரான பி. வி. கங்காதரன் தற்போது இந்தியத் திரைப்படக் கழகத்தின் தலைவராக இருக்கிறார். இப்பத்திரிகைக் குழுவின தலைவராக இருப்பவர் எம். பி. வீரேந்திரகுமார் தற்போது கோழிக்கோடு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக உள்ள இவர் கேரள மாநில ஜனதா தளத்தின்

தலைவராகவும் இருக்கிறார். ஓர் இரகசியத் தகவல் இவர் மலையாளியே அல்ல. கன்னடர். சமண சமயத்தை சார்ந்தவர், கவுடர் சாதியைச் சேர்ந்தவர்.

மலையாள நாளிதழ்களோடு ஒப்பிடும் போது தினமணியைத் தவிர வேறு தமிழ் நாளிதழே இல்லை எனலாம் என்பதை விட, மற்றவை எல்லாம் குப்பைகள் என்று ஒதுக்கிவிடலாம். 'கொண்டு வந்து போட்டு கொழுத்து' என்று முன்பு கவிஞர் கண்ணதாசன் ஒரு போராட்டம் நடத்தினார். தோல்வி கண்டார். மலையாள நாளிதழ்கள் சாதியைச் சார்ந்து விற்பனையாகி வந்தாலும் ஒரு நியாயமான காரியம் என்று வரும் போது அனைத்துப் பத்திரிகைகளும் ஒரே முகமாக நின்று போராடுவதை என்றும் பாராட்டலாம். தமிழில் தலையிலலாத (தலையரங்கம்) பத்திரிகைகளே ஏராளம். சொந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லத்தெரியாத பத்திரிகைகளைத் தூக்கில் போடலாம்.

ராணி பாணியில் வார இதழ் நடத்தும் 'மலையாள மனோரமா' பத்திரிகைக் குழுவும் மலையாள இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் வகையில் 'பாஷாபோஷிணி' என்றும் இதழை வெளியிட்டு வருகிறது அருமையான இதழ். மாத்ருபுமி பதிப்பும் கலாகௌமுதி இதழும் தரம் வாய்ந்த வார இதழ்களாகும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள பெரும் பத்திரிகை முதலாளிகளின் கவனம் இலக்கியத்தின் பக்கம் திரும்புமா? திருப்புவது யார்?

தமிழில் உள்ளதைச் சொல்லவே ஆள் இல்லை. ஆள் இருந்தும் விளம்பரம் இல்லை. ஆனால் மலையாளத்திலோ வெறும் டப்பாவைப் போட்டே டமார் டமார் என்று அடிக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு மலையாளம் தெரியாது என்ற தைரியத்தில் அரைவேக்காடுகள் கதை அளப்பது மலையாளத்தில் அதிகம்.

இலக்கிய உலகத்தில் தூக்கத்தை போக்குவது விமர்சனம். மலையாளத்தில் இதைத் திறம்பட செய்து வருபவர் எம். கிருஷ்ணன் நாயர். மலையாள இலக்கியவாதிகள் அனைவருமே தமது படைப்பு வெளி வந்தவுடன் அதைப்பற்றி எம் கிருஷ்ணநாயர் என்ன எழுதப் போகிறார் என்பதை பதைபதைப்புடன் எதிர்பார்ப்பார். அந்த அளவுக்கு ஒருவித அச்சத்தை எழுத்தாளரிடையே தோற்றுவித்திருப்பவர் அவர் அவருக்கு இணையாக இன்று ஒரு விமர்சகர் தமிழில் இல்லை. முன்பு கா. நா. சுப்பிரமணியம் ஓரளவு இக்குறையைப் போக்கி வந்தார். துணிவுடனும், பொறுப்புடனும் எழுதும் விமர்சகர்கள் தமிழில் பலர் எழவேண்டும் அப்போது தான் பிறமாதிலங்களிலும் நாடுகளிலும் தலைகுனிந்து நடக்கும் தமிழர்கள் நிமிர்ந்து நடப்பார்கள். தமிழக அரசியல், திரைப்படம், பத்திரிகை ஆகிய மூன்றையும் கிழிவிழியென்று கிழியுங்கள். தமிழ் எழுச்சி பெறும். ○

கறாம் புறாம் சித்திரம்

முகம் பார்க்கும் உலகுக்குள்
மொட்டை பரட்டை செம்பட்டை தலைகள்

புழுதி கிளப்பி சீறிவரும்
பீரங்கி வண்டி முன்
வெட்டு வத்தியுடன் ஓட்டம்

கோபத்தில் நசுங்கி சாவும்
இராச்சாமத்து தூக்கம் புரட்டும் மூட்டை பூச்சிகள்

கனவுகள் கூட குரைக்கும்

மைய தீர்ந்து போன பேனாவால்
வெள்ளை பேப்பர்கள் கிழிந்து போவும்
மிச்சமிருக்கும் கறாம் புறாம் கிறுக்கல்களில்
கவிதைகள் முளைக்கும்

வடையும் டயும் கிடைக்கும்

இலக்கிய கூட்டம் முடித்து

வீடு திரும்பும் இரவில்

கூட்ட தலைவன் குத்திய முத்திரை மட்டும்

'கவிஞன் சூப்பர் கவிதை'.....

இறுமாப்பு எங்கோ கொண்டு போவும்.

— முகமது இஸ்மாயில்

தகவல்

சிலம்பம், களரிவிளையாட்டு, வர்மசாஸ்திரம், அடவுகலை போன்ற தமிழ் பண்பாட்டு தற்காப்பு கலைகளை விளக்கி 1817-ம் ஆண்டில் 'சிலம்பக்களி' என்ற தேக அப்பியாச அடிமுறை' எனும் நூலை முளகுமுடு என்ற ஊரை சேர்ந்த செய்யப்பன் என்பவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

— மனோஜ்பாரதி

வரலாறு

டச்சுப் படையின் வருகை

— ஐ. கென்னடி —

கி. பி. 1741-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 31-ம் தேதி அன்றைய திருவாங்கூர் அரசின் குளச்சல் துறைமுகத்தை கைப்பற்ற டச்சுப்படையினர் சூழ்ந்தனர். டச்சுபடை போர் வீரர்களை வழி நடத்தி தலைமையேற்று நடத்தியவர் டச்சுபடை தளபதி ஜெனரல் எஸ் தாக்ரீயூஸ் டிலனாய் ஆவார்.

டச்சு நாட்டு போர் தளபதி டிலனாயின் படையை எதிர்கொண்டு வேனாட்டு மன்னர் மார்த்தாண்டவர்மா நேரிடையாக தம் நாட்டு படைகளை வழிநடத்த போரில் குதித்தார். டச்சு நாட்டு படைவீரர்கள் மார்த்தாண்டவர்மா மன்னரின் படை வீரர்களின் போர் புரியும் சாகசங்களால் நிலை குலைந்தனர். இப்போரில் தொம்மந்திருமுத்து, சின்ன-தம்பி, அண்ணாவி, மரியமல்லன்மாயகுட்டி, போன்ற 108 களரி ஆசான்மார்களின் படைகள், யானை படைகளாகவும், குதிரை படைகளாகவும், கடல் படைகளாகவும் பிரிந்து நின்று டச்சு படையை நிலைகுலைய செய்து முறியடித்து தோல்விக்குள்ளாக்கியது மிஞ்சிய 24 டச்சுநாட்டு படை வீரர்களை வேனாட்டு அரசர் மார்த்தாண்டவர்மா கைது செய்து சிறையில் அடைத்தார்.

சிறை கொட்டடியில் அடைக்கப்பட்ட டச்சுபடை போர் தளபதி டிலனாயின் வீரமும் போராடும் மனஉறுதியும் மார்த்தாண்ட வர்மாவின் மனதை பெரிதும் கவர்ந்தது. 'டிலனாய்' கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மன்னரின் இதயத்தில் இடம் பிடித்தார்.

அதற்கு முன்பாக திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் அன்றைய காலக் கட்டமானது. 1721 முதல் 1729 வரை திருவாங்கூரை ஆட்சி புரிந்த பாலராமவர்மா குலசேகர பெருமாள் என்ற மன்னரின் சகோதரியின் மகனாக மார்த்தாண்ட வர்மா பிறந்தார்.

திருவாங்கூர் நாட்டின் மரபுபடி மருமகன்களுக்கு முடிசூட்டுவதே வழக்கம் இப்படி இருக்க மன்னர் பாலராமவர்மா கிருஷ்ணம்மை என்ற பெண்ணை துணைவியாக கொண்டார். கிருஷ்ணம்மைக்கு வலிய தம்பி என்ற பப்பு தம்பியும், குஞ்சு தம்பி என்ற ராமன் தம்பியும் மகன்களாக பிறந்தனர். பாலராமவர்மா இவர்களுக்கு முடிசூட்டுவதாக கிருஷ்ணம்மையிடம் வாக்குறுதி கொடுக்கவே நாட்டில் சூழப்பமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இதற்கிடையே மன்னர் காலமானார். பாலராமவர்மாவின் மருமகன் மார்த்தாண்டவர்மா அரசன் மனைக்குள் காலடி வைத்தார், அரசனின் மகன்கள், பப்பு தம்பியும், இராமன்

தம்பியும் அவரை அரண்மனைக்குள் ஏற அனுமதிக்கவில்லை இதனால் மார்த்தாண்ட வர்மா பெருந்தொல்லைகளுக்கு ஆளானார்.

மார்த்தாண்ட வர்மாவை ஒழித்து கட்ட ராமன் தம்பியும், பப்புவும் சூழ்ச்சிவலை பின்ன மார்த்தாண்ட வர்மா நாட்டிலுள்ள 108 "களரிகள்" என்ற சிலம்ப கூடங்களில் தலைமறைவானார்.

இதற்கிடையே கண்ணனூர் என்ற ஊரில் உள்ள ஆனந்தபத்மனாபன மார்த்தாண்ட வர்மாவுக்கு பெரும் துணையானார். இவர் மார்த்தாண்ட வர்மாவின் வேடம் கொண்டு நாடெங்கும் சுற்றி திரிந்து தம்பிமார்களை பெரும் கலக்கத்திற்குள்ளாக்கினார். அக்கால மரபுபடி அரசரின் பிள்ளைகள் முடிசூட்டுவதை நாட்டுமக்கள் கேட்டு சிரித்தனர் எட்டு வீட்டு பிள்ளைமார், என்ற ஒரு பிரிவினரும், சில அந்தணர்களும் தம்பிமார்களுக்கு ஆதரவாக செயல்பட்டனர்.

இதற்கிடையே மதுரை மன்னரின் ஆதரவுடன் மார்த்தாண்ட வர்மா முடிசூட்டி கொண்டார் ஆட்சி அமைத்த உடன் எட்டு வீட்டு பிள்ளைமார், சதி செய்த அந்தணர்கள் உட்பட ராமன் தம்பி, பப்புவும் தம்பி ஆகியோரை கொன்று ஒழித்தார்.

மார்த்தாண்ட வர்மாவுக்கு துணை புரிந்த 108 களரிகளின் தலைவரான பண்டாரபாளைய படைபிரிவின் சிற்றரசர் கரைகண்ட முத்தப்பரின் மகன் தெம்மந்திரு முத்து அவர்கள் தலைமையில் ஆற்றிங்கல், நெடுமங்கர்டு, கொல்லம், சிற்றரசுகளை பிடித்தார். கொட்டார கரை சிற்றரசை பணிய வைக்க செயல்பட்ட போது கொச்சியில் வாழ்ந்த டச்சு கவர்னருக்கும், மார்த்தாண்ட வர்மாவுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது. இதன் எதிரொலியாகவே தலைநகர் பத்மனாபபுரத்தை கீழடக்க குளச்சல் போர் நிகழ்ந்தது.

இப்படி குளச்சல் துறைமுகத்தை சூழ்ந்து தலைநகர் பத்மனாபபுரத்தை கைபற்ற போர் புரிந்த டச்சு படை தளபதி டிலனாய் சிறை கொட்டடியில் அடைக்கப்பட்டு, பின்னர் மார்த்தாண்ட வர்மா மன்னரின் மனதிற்கும் நம்பிக்கைக்கும் உரியவரானார்.

'டிலனாயை' திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்திற்கு படை தளபதியாக நியமித்தார். 'வேணாடு' என்றிருந்த நாடு திருவாங்கூர் என்ற பெரிய சமஸ்தானமாக உருவாக டிலனாய் பெரும் காரணமாயிருந்தார்.

டிலனாய் தன்னை நம்பி படை தளபதியாக நியமித்த மார்த்தாண்டவர்மா மன்னருக்கு பெருந்தொண்டு புரிந்தார். உதயகிரி கோட்டையில் இரும்பு உருக்கி பீரங்கிகளும், வெடி மருந்து கோப்புகளும் தயாரித்து, மேல்நாட்டு ரீதியில் திருவாங்கூர் படை பிரிவை நவீன மயமாக்கினார்.

“திருவாங்கூர் லயன்ஸ்” என்ற இராணுவ அணியை ஐரோப்பிய நாட்டு பாணியில் உருவாக்கி சாமுதிரியின் தாக்குதலையும் திப்பு சுல்தானின் படையையும் முறியடித்து திருவாங்கூர் நாட்டை காப்பாற்றினார். மேலும் கொல்லம், கிளிமானூர், பந்தளம், கோட்டையம், புனலூர், பூஞ்சூர், ஆலபுழை போன்ற சிற்றரசுகளை திருவாங்கூருடன் இணைத்தார்.

‘டிலனாயின்’ நாட்டு புற்றும், தம்மீது வைத்திருக்கும் அன்பும் மரியாதையும் மன்னர் மார்த்தாண்ட வர்மாவை பெரிதும் பாதித்தது. அவர் ‘டிலனாயை’ அதிகமாக நேசித்தார்.

திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்திற்காகவே பெரிதும் பாடுபட்ட டிலனாய் மாவீரனாய் மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டார்.

டிலனாயின் செயல்படியே மார்த்தாண்ட வர்மா நாட்டில் பின்னர் பல சீர்திருத்தங்களை செய்ததாக வரலாற்று சிந்தனையாளர் அமலகிரி அந்தோணிமுத்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“டிலனாயின் கருத்துபடியே மார்த்தாண்ட வர்மா நாட்டில் பல சீர்திருத்தங்களை செய்தார் தலைநகர்பதம்னாபுரத்தில் அரண்மனையை அழகாகக் கட்டினார். இராமய்யன் அவர்களை தளவாயாக நியமித்து தினமும் 2000த்திற்கும் அதிகமான அந்தணர்களுக்கு உணவளித்தார் தக்கலையைச் சுற்றிலும் 4 கோட்டைகள் கட்டியெழுப்பி நட்டாலம் நீலகண்டபிள்ளையை நாட்டின் பெரிய அதிகாரியாக நியமித்தார் தென்பகுதியை வேணாடு எனப்பிரித்து 8 தாலுக்காக்களை அமைத்தார். ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் கவர்னர் போன்ற அதிகாரிகளை நியமித்தார். ஆரல்வாய்மொழி முதல் ஆலபுழை வரை 6 அடி சாலைகள் அமைத்தார். 108 பண்டாரப்பாளையப் படைப்பிரிவைக் கலைத்தார். ஆங்கிலேயர்களான கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கு இடம் அளித்தார்” என கூறுகிறார்.

‘டிலனாய்’ இறக்கும் தருவாயில் தான் போர் பயிற்சிகளமாக பயன்படுத்திய இன்றைய புலியூர்குறிச்சி உதயகிரி கோட்டையில் தான் தன்னை அடக்கம் செய்ய வேண்டும் என மன்னர் மார்த்தாண்ட வர்மாவிடம் கேட்டு கொள்ள டிலனாயின் விருப்பப்படியே மன்னர் அவரை உதயகிரி கோட்டையிலேயே அடக்கம் செய்து அங்கு நினைவு சின்னங்களையும் எழுப்பினார். டிலனாய் கடைசி காலம் வரை வாழ்ந்து மறைந்த உதயகிரி கோட்டை தொன்மைமிகு வரலாறு கொண்டதாக உள்ளது.

* இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் படுபயங்கரமான முறையில் உதயகிரி கோட்டை சோழ மன்னர்களால் எரித்தழிக்க பட்டுள்ளது. மாட மானிகைகளும், அரசவை கோபுரங்களும் ஒரு சிற்றரசு சாம்ராஜ்யமாகவே விளங்கிய உதயகிரியை கி. பி. 978 முதல் 1036 வரை சேர மன்னன் பரஸ்கர ரவிவர்மன் தனது படை தளமாக கொண்டு ஆட்சி புரிந்து

வந்துள்ளனர். அப்போது சோழநாட்டு தூதன் ஒருவனை பாஸ்கர ரவிவர்மன் இங்கே சிறை வைத்திட கோபமுண்ட சோழன் உதயகிரியை எரித்தழித்துள்ளான். பின்னர் வேணாட்டு மன்னர் மார்த்தாண்டவர்மாவால் புத்தெழிலூட்டப்பட்டு, சேரநாட்டின் முக்கிய போர்படைகளாக செயல்பட்டுள்ளது உதயகிரி கோட்டை. 250 அடி உயரமான மலையை மையமாக கொண்டு 90 ஏக்கர் நிலத்தில் 20 அடி உயரத்தில் கோட்டை சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.

டிலனாய் திருவாங்கூர் நாட்டின் நவீன போர் பாசறையாகவே உதயகிரியை செயல்படுத்தியுள்ளார். டச்சு நாட்டு குடிமகனான அவர் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் தலைமை தளபதியாக பொறுப்பேற்று படைகளை சிறுசிறு பிரிவுகளாக பிரித்து நவீன போர் பயிற்சிகளை போர் வீரர்களுக்கு கொடுத்துள்ளனர்.

உதயகிரி கோட்டையில் வெடிமருந்துகளும், பெரிய பெரிய பிரங்கிகளும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. யிற்காலத்தில் உதயகிரியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒருமாபெரும் பிரங்கியை ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களும், யானைகளும் சேர்ந்துமே அசைக்க முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு பெரிய பிரங்கிகள் இங்கே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன என தனது 'ராணுவ நினைவுகள்' என்ற வரலாற்று நூலில் விளக்கியுள்ளார் 'மேஜர் செல்ஸ்' என்ற வரலாற்றாசிரியர்.

டச்சுநாட்டு குடிமகனான டிலனாய் டச்சுநாட்டை தன் தாய் நாடாக கொண்டாலும் இந்தியாவை அவர் வேற்று நாடாக நினைக்கவே இல்லை. தன் குடும்பத்தாருடன் உதயகிரியிலேயே தன் வாழ்நாளை கழித்துள்ளார். திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்துக்காவும், மன்னர் மார்த்தாண்டவர்மாவுக்காவும், 37 ஆண்டுகள் உழைத்த டிலனாய் தனது 67-வது வயதில் மரணமடைந்துள்ளதாக அவருடைய கல்லறைக் குறிப்பு கூறுகிறது.

டிலனாயின் கல்லறையில் பிரங்கி குண்டுகள், கைத்துப்பாக்கிகள், ஈட்டிமுனை, வான், தாரை பறை போன்ற போர்கருவிகள் கல்லினால் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகள் இன்று சமூக விரோதிகளால் உடைத்தெறியப்பட்டுள்ளன. டிலனாய் மற்றும் அவரது குடும்பத்தாரை அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள தேவாலயம் மேற்கூரையில்லாமல் வானம் பார்த்த பூமியாக கிடக்கிறது. உதயகிரி கோட்டை கதவுகள் உடைக்கப்பட்டுள்ளன. டிலனாயின் மகன், மனைவி ஆகியோர்களின் கல்லறைகளும் டிலனாயின் கல்லறை பக்கத்திலேயே உள்ளன. கல்லறை சிலுவைகள் கூட விஷயிகளால் உடைக்கப்பட்டுள்ளன. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்ட உதயகிரி கோட்டை கி. பி 1741 முதல் 1744 வரை சிறப்புற அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளதாக இங்குள்ள பெயர் பலகை யொன்று சான்று பகர்கின்றது.

மருத்துவம்

குடும்பநலத் திட்டமும் தாய் சேய் நலமும்

— ஏ. பி. எம். ராஜீ. —

யுனிசெஃப் மாவட்ட பிரதிநிதி

தாயும் சேயும் குடும்பத்துடன் ஆரோக்கியமாகவும் நிம்மதியுடனும் சுகபோகமாக வாழ்வதற்கு யுனிசெஃப்-ன் ஆதரவுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம்தான் தாய் சேய் நல பாதுகாப்புத் திட்டம். இத்திட்டத்தை சிறந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்த ஜில்லா வாரியாக District Task Force-ம் தாலுகா வாரியாக Satellite Team Force-ம் உருவாக்கப்பட்டு கிராமப்புறங்களில் களப்பணியாளர்கள் (Volunteers) பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு உள்ளனர்.

மக்களிடையே நிலவும் அறியாமை, தயக்கம், ஐயப்பாடுகள் போன்ற காரணங்களால் குடும்பநலம் தாய் சேய் நலத்திட்டங்களை அரசு வழங்கி வந்தும் ஏழை எளியவர்கள் தாமத முன்வந்து இவற்றை இலவசமாக பெற்றுக்கொள்ளும் நிலை வரவில்லை என்பது இன்னும் ஏனோ புரியவில்லை.

குடும்ப நலத்திட்டத்தின் பணிகளாக தடுப்பூசி, பேறுகால மூன் பின் கவனிப்பு, சொட்டு மருந்து கொடுத்தல், தாய்ப்பாலின் முக்கியத்துவத்தின் அவசியத்தை சொல்வது, குடும்பக் கட்டுபாட்டை வலியுறுத்துவது, எய்ட்ஸ் பற்றிய விழிப்புணர்வை மக்களிடையே பரப்புவது, பிள்ளைப்பேறு இல்லாத தம்பதிகளுக்கு ஆலோசனை வழங்குவது போன்ற திட்டங்கள் தாய் சேய் நல திட்டத்தின் நோக்கங்களாகவும், பணிகளாகவும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இத்திட்டத்தில் இந்திய மருத்துவர் சங்கம், கிறிஸ்தவ மருத்துவ சங்கம், மகபேறு மருத்துவர் சங்கம், தாதியர் சங்கம், மருந்தாளுநர் சங்கம், மருந்து விற்பனையாளர் சங்கங்களும் இணைந்து செயல்பட்டு வருகின்றன.

இன்றைய நவீனக்காலத்தில் வீங்கி வருகின்ற கணிப்பொறியுக்கத்தில் ஈடுக்கொடுக்கின்ற வகையில் சராசரி மனிதனின் நிலைபாடும் மாறிக்கொண்டு வருகிறது. உதாரணமாக தாய் சேய் நலத்திட்டத்தில் தாய்ப்பாலின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவது குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு தேவையான சத்துக்களணைத்தும் சரியான விகிதத்தில் கலந்திருக்கும் என்பதால் மட்டுமல்ல, தன் குழந்தைக்கு தாய்ப்பால் ஊட்டுவதின் மூலம் குழந்தையின் மீது அழுத்தமான பாசம் ஏற்படுகிறது குழந்தைக்கு தாயின் மீது அளவுகடந்த அன்பு ஏற்படுகிறது. இதனால் ஒரு குழந்தை வளர்கின்ற போது பிறரிடத்தில் காட்டும் அன்பும் மனிதாபிமானமும் மேலோங்கி செல்கிறது.

இதையே ஓர் சிறு எடுத்துகாட்டாக வைத்து தாய் சேய் நல திட்டத்தின் பணிகள் எத்தனை முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது என்பதை இன்றைய காலகட்டத்தில் மக்களுக்கு உணர்த்துவது இன்றியமையாததாக உள்ளது.

சினிமா

அந்திமந்தாரை

— டி. வி. பாலசுப்ரமணியம் —

இது பற்றி பெரிதாகக் குறிப்பிடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்றாலும் சிலவரிகள்,

படம் திரையிடப்படுவதற்கு முன்பே, 'பாரதிராஜா அவார்க்கென்றே எடுக்கும் படம்' என்ற எச்சரிக்கையே தமிழ் பத்திரிகைகள் வாசகர்களுக்கு ஏதோ தீண்டத் தகாதது என்ற தொனியில் வெளியிட்டன. பிறகு படம் எப்படியோ வெளியாகி சராசரியாக பெரும்பாலான இடங்களில் ஒருவாரம் ஓடி மறைந்து விட்டது. படம் பற்றி நெகட்டவான எண்ணங்கள் உருவாக்கிய மற்றும் கணிசமான மக்கள் தியேட்டருக்கு போகவிடாமல் தடுத்த பெருமை தினமலர் உள்ளிட்ட பத்திரிகைகளைச் சாரும். முன்பே சொன்னது போல் படத்தில் சிறப்பாக குறிப்பிடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. திரைப்படத்தில் அனைத்து அம்சங்களும் வாசக பாதிப்பை ஏற்படுத்த வலுவற்றே இருக்கிறது. முழுக்க முழுக்க வியாபாரச் சந்தையில் விலை போவதற்காக எடுக்கப்பட்ட பெரும்பாலான பாரதிராஜாவின் படங்களில் வாசகர் மனதைத்தொடும், பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும் காட்சிகள் உண்டு. ஆனால் அந்திமந்தாரையில் அப்படி ஏதுமில்லை. சரியாக திட்டமிடப்படாத கதை, வலுவற்ற திரைக்கதை அமைப்பும் படத்தின் மீதான ஈர்ப்பை இல்லாமல் செய்து விட்டது. படத்திற்கு அவார்ட் கிடைத்துள்ளது. தமிழ்மானம் கப்பலேறவில்லை. சென்ற முறை தேசிய விருதை தீர்மானிக்கும் குழு எந்த தமிழ் படத்துக்கு விருது கொடுப்பதென்று திணறி விட்டது. அவ்வளவு தூரம் இங்கு லாயக்கற்ற படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்தமுறை விருதுக்குழுவுக்கு கமல் ரஜினியின் அருவருப்பான படங்களுக்கோ, மணிரத்தினத்தின் ஜிகினா வேலைப்பாடுகளுக்கோ விருது கொடுக்க வேண்டிய நிர்வந்தம் ஏற்படவில்லை. வெகு சாதாரண அளவுக்கு கூடவராத அந்திமந்தாரைக்கு கிடைத்துள்ளது. பரவாயில்லை அலாமிய மொழியில் வருடத்திற்கு 5 படங்கள் கூட தயாரிக்கப்படுவதில்லை. இதில் மூன்று படங்களுக்காவது அவார்ட் கிடைக்கிறது. தமிழில் வருடத்திற்கு 150 படங்களுக்கு மேல் தயாரிக்கப்படுகிறது. இதில் அண்ணாமலை, நம்மவர், முத்து போன்ற படங்களையே தேர்வு செய்யவேண்டிய நிர்வந்தம், ஃப்லிம் பெஷ்டிவலிலும் ஏற்படுகிறது. ஏற்கனவே தமிழன் உலக அளவில் அருவருப்பான ஜந்து மேற்படி படங்கள் உலகத் திரைப்பட விழாக்களில் திரையிடப்படுவதும், விருது பெறுவதும் தமிழனை மேலும் கேவலப்படுத்துகிறது. தொண்ணூறுகளுக்குப் பிறகு தமிழில் வியாபார நோக்கமற்ற படம் எடுக்கும் முயற்சியாக அரிதான விஷயம். மனித வாழ்வோடு தொடர்புடைய தீவிர திரைப்பட முயற்சி தற்போது தமிழில் இருப்பதாக தெரியவில்லை வரும் ஆண்டுகளில் நல்ல படங்கள் தயாரிக்கப்படலாம் என்று நம்புவதற்கான கீற்றுக்கள் கூட இல்லை. சூழல் இப்படி இருக்க வியாபார 'நோக்கம் ஏதுமில்லாமல் அந்திமந்தாரை' தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய ஆறுதலான விஷயம். ○

நிலம் பார்த்தா குயில்கள் கூவுகின்றன
மனித நிறம் பார்த்தா -

ஊற்று கண் திறக்கிறது!
சின்ன விழிகள் எழுதிய வரிகளுக்கு
வாழ்த்துக்கள் ...

**வழக்குரைஞர் பொன். பால்
தக்கலை.**

களைப்புற்றால் காலங்கள் தாவிடும்
தாரங்கள் கடக்கையில்
தரத்திடும் மழையும் வெயிலும்
இப்போது கைகளில் உண்டு கறுப்பு குடைகள்.

**ஏ. ஜமாலுதீன்
பிமாபள்ளி,
தீருவனந்தபுரம்.**

Speak of gods you pull crowds
and collect money in bags;
Speak of justice you get applause;
Speak of truth you get blows black and blue.

MULTI - TECH SYSTEMS

TOTAL COMPUTER SOLUTIONS

Mfg: CEROBASE COMPUTERS

Dealers: M. Tech, Svga Mono Colour Monitors,
Smgs and Key Boards.

Corp. Off: K. V. Bunglow,
Kallankuzhi - P. O.,
K. K. Dist. - 629 166.

Shuddered at its thought & Sight
Took the Cudgel & Swing it wide.
Fell It down and heard the yell
Yea! Found it out - a day dream.

Phone: 50169

SUN RISE
TOURS & TRAVELS
METTUKADAI, THUCKALAY.

ஒரு முறை வந்தால்
பல முறை ஆனந்தம் தந்திடும்
சுவை குன்றாத பேரின்பம்

போண்: 50346

சாந்தி பேக்கறி

பஸ் ஸ்டாண்ட் எதிரில், தக்கலை.

உஷா பேக்கறி

பஸ் ஸ்டாண்ட் அருகில், தக்கலை.

தகவல் ..

ஞானதி - குமரிமாவட்டம் தக்கலை அருகேயுள்ள பரைக்கோட்டைச் சேர்ந்தவர்; சிறுகதை எழுத்தாளர் இவரது முதல்தொகுப்பு "ஆறாச் சுவைகள்" வல்லிக்கண்ணன் முன்னுரையுடன் 1987-இல் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து "தேவி தேடுகிறாள்", "காயதே காதலே" ஆகிய சிறுகதை தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டு இலக்கிய உலகில் தனிமுத்திரை பதித்துள்ளார்.

கொம்பியெ

கவிதைத்தொகுப்பு கிடைக்குமிடம்.

வேணாடு - மலைத்தமிழ் மொழியிட்டகம்,

மஞ்சத்தோட்டம், பரக்குன்று,

வன்னியூர் அஞ்சல்,

குழித்துறை - 629 163.

விலை, ரூபாய். 15.

Speak of gods you pull crowds
and collect money in bags;
Speak of justice you get applause;
Speak of truth you get blows black and blue.

MULTI - TECH SYSTEMS

TOTAL COMPUTER SOLUTIONS
Mfg: CEROBASE COMPUTERS

Dealers: M. Tech, Svga Mono Colour Monitors,
Smgs and Key Boards.

Corp. Off: K. V. Bunglow,
Kallankuzhi - P. O.,
K. K. Dist. - 629 166.

Shuddered at its thought & Sight
Took the Cudgel & Swing it wide.
Fell It down and heard the yell
Yea! Found it out - a day dream.

Phone: 50169

SUN RISE
TOURS & TRAVELS
METTUKADAI, THUCKALAY.

ஒரு முறை வந்தால்
பல முறை ஆனந்தம் தந்திடும்
சுவை குன்றாத பேரின்பம்

போண்: 50346

சாந்தி பேக்கறி

பஸ் ஸ்டாண்ட் எதிரில், தக்கலை.

உஷா பேக்கறி

பஸ் ஸ்டாண்ட் அருகில், தக்கலை.

தகவல் ..

ஞானதி - குமரிமாவட்டம் தக்கலை அருகேயுள்ள பரைக்கோட்டைச் சேர்ந்தவர்; சிறுகதை எழுத்தாளர் இவரது முதல்தொகுப்பு "ஆறாச் சுவைகள்" வல்லிக்கண்ணன் முன்னுரையுடன் 1987-இல் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து "தேவி தேடுகிறாள்", "காயதே காதலே" ஆகிய சிறுகதை தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டு இலக்கிய உலகில் தனிமுத்திரை பதித்துள்ளார்.

கொம்பியெ

கவிதைத்தொகுப்பு கிடைக்குமிடம்.

வேணாடு - மலைத்தமிழ் மொழியிட்டகம்,

மஞ்சத்தோட்டம், பரக்குன்று,

வன்னியூர் அஞ்சல்,

குழித்துறை - 629 163.

விலை ரூபாய் 15.

பண்ணின் பனிதர்களுக்கு
மனம் சொல்லும் வாழ்த்துக்கள்.
நாளெல்லாம்.

கனகம் டிம்பர் ஓர்க்ஸ்

தக்கலை அரசு மருத்துவமனை சம்பம்

பனவிளை.

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும் - ஆகஸ்ட் 1996 தனி இதழ் ரூபாய் 5/-

Best Compliments from

Suriya
PUBLICITY

18-20, Near Head Post Office, Thuckalay-629 175.